

АТАЙЫН БАЯНДАМА

ЖАРАНДАРДЫН
ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА
ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

СПЕЦИАЛЬНЫЙ ДОКЛАД

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ
ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

ХТМ 347.21.3
ББК 67.99 (2) 3
Ж 34

Ж 34 «Нарандардын ичүүнү таза суу менен санитарияга угуу. Атаадын баяндама / Специальный доклад. Право граждан на чистую питьевую воду и санитария: Алпарета Омбудсмена в Кыргызской Республике - Б.: Септембер Медиа, 2028. - 80+4 б.

ISBN 978-9967-11-659-7

Институт Омбудсмена в Кыргызской Республике
Базина, 720040, рт. Тыныстаново, 120

Ж 1203320400-28 ХТМ 347.21.3
ISBN 978-9967-11-659-7 ББК 67.99 (2) 3

Бул оттодун баяндама Кыргыз Республикасынын Аамблентизмсы (Омбудсменн) жеринде (2002-жылы 11-октябрда кабыл алынган, №136) ыыйбазманын 11-беренесинин 7-пунктуна ылайык даярдалды.

Бул или Америка Азияно Улуттуктеринин элунун жордону менен АКШнын эл аралык инкуттуруу агенттигинин (USAID) колдоосу аркасында турмушка калты. Докладдын жазмуну жана андалы кээ-караалтар АКШ инкуттуруу жет USAIDдын ырасмый позициясын чагылдырбайт.

© Алпарета Омбудсмена в Кыргызской Республике

МАЗМУНУ

§1. АЛГЫ СӨЗ.....	6
1.1 Проблеманын актуалдуулугу	6
1.2. Жарыкка чыккан материалдарга баян	7
1.3. Иликтөөнүн методологиясы	8
1.4. Эл аралык милдеттер.....	8
1.5. Кыргыз Республикасын таза суу менен камсыздоо	9

§2. ТАЗА СУУ ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУКТУН АБАЛЫ.....	12
2.1 Аймактарды таза суу менен камсыздоо..	15
2.2 Санитарияга укук.....	23
§4. ТАРИФ САЯСАТЫ.....	26
§4. ЖЫЙЫНТЫК.....	27
§5. СУНУШТАМАЛАР	28
КЫСКАРТУУЛАР ТИЗМЕСИ	29
ТҮЗҮҮЧҮЛӨР	30

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

Суу менен өмүр ажырымсыз түшүнүктөр, анткени, суу бар жерде жашоо бар. Адамзат суунун чектелгенин аңдап, ага айар мамиле жасашы ылаазым. Түпкүлүгү сууну эч нерсе менен алмаштырууга мүмкүн эмес, биздин жашообуз анын касиет, кутуна көз каранды. Акыр түбү антип келип сууга болгон шарт, мүмкүндүк адам укугунун өзөктүү түркүгү.

Кыргызстан - суу башында. Байыркы кыргыз тек жеринен «эл башы болгончо суу башы бол» дебеген. Кокту-колотту кытыгылай аккан дарыя-булактар ак кар, көк муздуу асман тиреген тоолордон башат алып, мамлекетибиздин күрөө тамырындай

кан жүгүртүп турган чагы. Суу менен бизге эле эмес, Борбор Азиянын миллиондогон элине жашоо берип келет. Турмушта ага карабай сууга жетпеген айылдар арбын. Атургай борбор калаа Бишкектин айланасындагы жаңы конуштардын тургундары деле таза сууга жетпей, зар боло жашап келишет.

Бул докладды демилгелеп, өкмөт баштаган тийиштүү мамлекеттик органдардын көңүлүн буралы деген максатта даярдадык. Айтыла келген маселе, максат – ошол дартка даба табылып, тийиштүү тараптар ырааттуу иштеп, сууга бай мамлекеттин эли таза суу менен текши камсыз болсо деген тилек.

**Кыргыз Республикасынын
Акыйкатчысы
(Омбудсмен
и)
Оторбаев
К.Т.**

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

§1. АЛГЫ СӨЗ

1.1 ПРОБЛЕМАНЫН АКТУАЛДУУЛУГУ

Биздин мамлекеттин көпчүлүк айыл-кыш тактарына суу куурлары совет заманы маа лында төшөлгөн, эми алар керектен чыгып, тешилип, бузулуп жаткан чагы.

Бийликтер тарабынан элди таза суу

менен камсыздоо боюнча бир катар аракеттер иштер жасалып жатат, атап айтканда, өкмөт Кыргыз Республикасын таза суу менен камсыздоо боюнча 2016-жылга чейинки Стра тегияны карап, кабыл алды². Ага карабай республикалык казынадан бул иштерге каражат жетиштүү каралбай келатат.

Айыл-кыштактардагы алигидей контраст ташпиштер социалдык-экономикалык өнүгүүгө кедерин тийгизип, чыңалуу менен келишпестиктердин очогуна айланып, акыры барып келип мамлекеттин

жалпы коопсуздугуна коркунуч туугузушу ыкты мал. Анткенинин себеби акыркы 25 жылда айтыла келген маселени чечүүдө чоң секирик жок, болсо да анын натыйжасы элге тегиз билине элек. Көп маселелер, атап айтканда, өзөктүү инфраструктура тегиз эле баардык жерде курулган жок, анын зарылдыгын Акыйкатчы Институту 2014-2015-жылдардагы докладдарында

жана бейөкмөт уюмдардын отчетторунда дайыма айтыла келген, массалык маалымат каражаттарында унутулбай чагылдырылып келет.

Бул айтылган маселелердин чечилиши Экономикалык, социалдык жана маданий укуктардын эл аралык пактысынын (ЭСМУЭП) талаптарын аткаруунун алкагында Кыргызстандын ар бир жаранынын укуктарын коргоодогу мамлекеттин өзүнө алган милдеттемелерин аткаруудагы зарыл

иштердин бири³.

2002-жылдын ноябрында Бириккен Улуттар Уюмунун Экономикалык, социалдык жана маданий укуктар боюнча комитети жетиштүү көлөмдө таза суу менен камсыздоо - аны тамак-ашынабы же турмуш тиричилигине пайдаланабы – айырмасы жок - ар бир адамдын жалпы өзөктүү адамзаттык укуктарынын бири экендигин гин бекемдеген. Экономикалык, социалдык жана маданий укуктардын эл аралык пактысынын (ЭСМУЭП) 11-жана 12-беренелерин турмушка ашыруу боюнча № 15 тескемеде Комитет «сууга болгон укук адамдын ар-намысын сактоодогу милдеттүү шарттардын бири болуп эсептелет. Бул укук адамдын башка укуктарын турмушка ашыруудагы негизги бир шарттын түпкүлүктүүсү болуп эсептелет», деп белгилеген.

1 Кыргыз Республикасынын Саламаттыкты сактоо министрлигинин ооруларды алдын алуу жана мамлекеттик санитардык-эпидемиологиялык көзөмөл департаментинин директору Т.Исаков менен интервьюдан.

Караңыз:

http://www.vesti.kg/index.php?option=com_k2&view=item&id=43139&Itemid=80#ixzz4p3Bo7P8V 2 Кыргыз

Республикасынын өкмөтүнүн 2016-жылдын 28-мартындагы №155 токтому.

3 БУУнун комитетинин жалпы тартиптеги эскертмеси – адам укуктары боюнча эл аралык келишимдерге ылайык бекитилген норма ларды юридикалык жактан чечмелөө.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

Докладда улуттук мыйзамдарга анализ, ошондой эле, иликтөөнүн, текшерүүлөрдүн жыйынтыктары камтылды.

Доклад үч бөлүмдөн турат.

Биринчи бөлүмдө темага киришер маалымат бар, ал маалыматтарды чогултуу маалымындагы методологияга баянды; суу менен камсыздоо абалына байланыштуу маалыматтарды; Кыргыз Республикасы БУУнун комитеттери, анын катарында БУУнун Адам укуктары боюнча Кеңешинин алкагында өзүнө алган милдеттемелерди жана сунуштамаларды аткаруу жана эл аралык стандарттарды сактоо иштерине анализ⁵, ошондой эле, маселени чечүүдө эл аралык кеңеш-сунуштарды алуу маселелери камтылды.

Экинчи бөлүмдө мамлекеттик органдардан алынган маалыматтар, ошондой

Кыргыз Республикасынын Акыйкатчысынын (Омбудсменинин) колуңуздагы бул доклады⁴ аталган көйгөйлөрдү чечүүгө көмөк көрсөтүү максатында, ошондой эле, Кыргызстанды суу менен, санитария менен камсыздоо жаатындагы абалды карап жаткан мамлекеттик жана муниципалдык органдардын ишиндеги артыкчылыктуу багыттарды аныктоо үчүн даярдалды.

эле, Акыйкатчы институтунун кызматкерлери нин иликтөөсү берилди. Ошондой эле, бул

кенемте-кемчиликтерди оңдоо-кошумчалоо пикирлери берилди.

1.2. ЖАРЫККА ЧЫККАН МАТЕРИАЛДАРГА БАЯН

бөлүмдө Кыргыз Республикасынын мыйзамдарында, нормативдик укуктук актыларында адамдардын таза сууга болгон укугун сактоонун натыйжалуулугу каралды.

Жыйынтыктоодо суу менен, санитариялык камсыздоо стратегиясын иштеп чыгып, аны турмушка ашырууга ылайык келе турган сунуштамалар берилди. Ошондой эле, мыйзамдардагы айрым

Омбудсмен Институту жарыкка чыккан материалдарды аларды кайталап калбоо максатында, ошондой эле, Кыргыз Рес публикасында суу менен камсыздоону жакшыртуу стратегиясын иштеп чыгуу маалында керек болуучу проблемаларды аныктоо максатында таанышып чыкты.

Жалпы жонунан жарыкка чыккан материалдарды шарттуу түрдө мындай бөлсө болот:

4 Атайын доклад «Кыргыз Республикасынын Акыйкатчысы (Омбудсмени) жөнүндө» мыйзамдын 11-беренсинин 7-пунктуна ылайык даярдалды.

5 Бириккен улуттар уюмунун (БУУ) келишимдик органдары – БУУнун Комитеттери – Жарандык жана саясий укуктар жөнүндө эл аралык пакттын, Экономикалык, социалдык жана маданий укуктар боюнча эл аралык пакттын, Эмгек мигранттарынын жана алардын үй-бүлө мүчөлөрүнүн укуктарын коргоо боюнча конвенциянын, Балдардын укуктарын коргоо жөнүндөгү конвенциянын жана башка эл аралык келишимдердин негизинде түзүлгөн.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ ЫНТЫКТАРЫ;

- Суу менен камсыздоодогу көйгөйлөр, көрүлүп жаткан чаралар, бейөкмөт уюмдарынын иштери тууралуу ММКдагы материалдар;
- Суу менен камсыздоодо системасын жакшыртуу жана эл арасында өз ара жардам топторун түзүү жаатында бейөкмөт уюмдар тарабынан иштелип чыккан Стратегиялык пландар жана программалар.
- Жарандардын таза сууга болгон укуктары боюнча бейөкмөт уюмдар менен илимий институттардын макала лары жана мониторингдеринин жый

- Башка проблемалар менен катар элге маанилүү делген маселелерди көтөргөн БУУга берилген альтернативдик докладдар.

1.3. ИЛИКТӨӨНҮН МЕТОДОЛОГИЯСЫ

- Омбудсмен Институтунун кызматкерлеринин аймактарды кыдыруу маалында эл менен сүйлөшүүлөрүнүн жыйынтыктары;
- Бишкек шаарынын жана өлкөнүн

башка аймактарынын тургундары менен, ошондой эле, суу менен камсыздоо жаатында иштеп келаткан бейөкмөт уюмдар менен консультацияларды өткөрүү маалында алынган маалыматтарды топтоп, анализдөө;

- *Омбудсмен Институтунун кызматкерлеринин иш сапарлары маалындагы байкоолордун анализи.*

Ошондой эле экинчи баскычтагы маалыматтар дагы топтолуп, анализденди,

6 Адам укуктары боюнча жалпы декларациянын 22-беренеси.

аларга – мамлекеттик мекемелердин, бейөкмөт уюмдардын мурда жарыяланган иликтөөлөрү жана отчеттору, ошондой эле, калкты таза суу, санитария менен камсыздоо максатында көрүлүп жаткан чаралар тууралуу Акыйкатчынын сураган маалыматтарына берилген жооптор кирет.

Бул иликтөөнүн алкагында тандалып алынган анализдин рамкасы экономикалык, социалдык жана маданий укуктар жаатын дагы эл аралык стандарттарга ылайыкташтырылып, ар бир адамдын жеткиликтүү бакубат жашоосунун деңгээлиндеги түпкүлүктүү элементтерине

багытталды. Алардын аткарылышы болсо адам турмушунун базалык шарттары менен талаптагы камсыздоо менен бекемделген.

Мындан тышкары аталган укукту майнаптуу коргоо предметинин көз карашы менен кабыл алынган мыйзамдардыкат анализге алынды

1.4. ЭЛ АРАЛЫК МИЛДЕТТЕР

Экономикалык, социалдык жана маданий укуктар жөнүндөгү эл аралык пактта сууга болгон укук тууралуу түз айтылган эмес. Ага карабай сууга болгон укук адам парасатын ар намыстуу кармоого болгон укуктун ажырагыс бөлүгү болуп эсептелип, саламаттык сактоого болгон укукка тарамдаш. 2002-жылы ноябрда БУУнун экономикалык, социалдык жана маданий укуктар

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

боюнча комитети «сууга болгон укук адам жашоосунун анын ар намыстуу парасатын сактап, турмуш өткөрүүсүнүн эң зарыл шарты. Бул укук адамдын башка укуктарын жүзөгө ашыруусунун ажырымсыз бөлүмү болуп эсептелет», деп билдирген эле.

Кыргызстан Экономикалык, социалдык жана маданий укуктар боюнча эл аралык пактынын катышуучусу катары

ар бир адамдын жана анын үй-бүлөсүнүн өзүнө тамак-аш, кийим-кече жана турак-жайды камтыган жетишээрлик жашоо деңгээлине укуктуу. Ал укукту колдонуу менен жашоо шартын дайыма жакшыртып туруусу да зарыл (11-берене, 1-пункт).

«Өзүнө катыйт» дегенде, демек, бул укукту андан ары кеңейтүүгө болот деген кеп. Сууга болгон укук парасаттуу жашоо деңгээлин камсыздоочу кепилдиктердин категориясына кирет, так айтканда, жашоо

шарттын негизин түзгөн базалардын бири болуп эсептелет. Суунун жана санитариянын коопсуз ресурстары адамдын жашоо сун камсыздап, ден соолугун калыбында кармап туруучу мааниге ээ; алар баардык адамдардын ар-намысы үчүн өзгөчө мааниге ээ.

Кризис маалында түзүлгөн мындай жагдай дан чыгуу үчүн эл аралык коомчулук таза сууга жана санитарияга жетүү иши адам укуктарынын контекстинде каралышы керек экенин барган сайын андап сезүүдө. Мындай акы тууралуу атап айтканда, Балдардын укугу тууралуу конвенцияда, Алдарга карата кемсинтүүлөрдүн баардык формаларын жоюу тууралуу конвенцияда жана Инвалиддердин укуктары жөнүндө конвенцияда түз айтылган.

1.5. КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНДА ТАЗА СУУ МЕНЕН КАМСЫЗДООНУН АБАЛЫ

Бул программа суверендүү Кыргызстандын тарыхындагы калкты таза суу менен камсыз кылуу максатындагы алгачкы документ болуп калышы керек эле. Бирок ал өкмөттүн 2016-жылдын 17-февралында чыгарган №75 токтомуна ылайык жокко чыгарылып, өз күчүн жоготту. Андан кийин Кыргыз Республикасын калктуу пунктары 2016-жылга чейин ичүүчү суу менен камсыздоону өнүктүрүү боюнча Стратегия иштелип чыккан, анын алкагындагы талап кылынган сумма - 24 млрд. 745 млн. 244 миң сом.

Айта кетүү керек – акыркы жылдарда эл аралык донорлор Кыргызстандагы таза суу системасын калыбына келтирип, оңдоп түзөө иштерине деп көптөгөн каражат тарды бөлүшкөн. Алсак, 2001-жылы «Таза суу» долбоору ишке кирген. Анын алкагында биринчи этап үчүн Азия өнүктүрүү банкы жана Дүйнөлүк банк 69,5 млн доллар бөлүп беришкен. Ал эми экинчи этабында 2009-2014-жылдары 21,5 млн. доллар каралды. Анын натыйжасында «Таза суу» долбоорунун алкагында 545 айылдын эли таза суу менен камсыздалган⁷. 2001-2014-жылдары миллиондогон доллар акча бөлүнгөнүнө карабастан долбоордун алкагындагы айылдардын жарымында суу чыккан эмес.⁸

⁷ 2018-жылдын 24-январында «өкмөттүк саат» маалында вице-премьер министр Д.Кенекеевдин Жогорку Кеңеште сүйлөгөн сөзүнөн.

⁸ Караңыз: <https://rus.azattyk.org/a/28050430.html>

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

Текшерүүлөр көргөзгөндөй тендер өткөрүү маалында жана курулуш иштери жүрүп жатканда акча актоо максатында коррупциялык схемалар колдонулганы белгилүү болду. Ошондон улам Азия өнүктүрүү банкы долбоордун алкагында андан ары каражат берүүгө каршы болуп, 30 млн. долларды бөлүүнү токтотуп койгон. Ал

проблема алигүнчө чечилбеген бойдон калууда.

Кыргыз Республикасынын Башкы прокуратурасынын маалыматы боюнча, «Таза суу» долбоору башталгандан тартып прокуратура органдары тарабынан бир канча ирет текшерүүлөр болгон, анын натыйжасында 3 протест, 21 эскертүү (представление), ченемдик укуктук актыларды бузууну жоюу боюнча 10 мүнөздөмө (предписание), мыйзамды бузууга жол бербөө тууралуу 10

эскертме (предостережение) киргизилген. Ошондой эле, каражаттарды максатсыз пайдаланган фактылардын негизинде 26 кылмыш иши козголуп, анын 19у тергөөнүн жыйынтыктары менен сотко ашырылып, алардын негизинде судьялар тарабынан тиешелүү сот актылары чыккан.

Тергөө маалында кылмыш-жазык мыйзам дарына ылайык 4 кылмыш иши жабылган (анын экөө – реабилитацияланбаган негизде, дагы экөө – реабилитациялык негизде), токтотулганы – 2 (анын бири сот тарабынан, бирөө тергөө тарабынан), учурда бир кылмыш иши тергелип жатат. Кылмыш иштеринин алкагында мамле кетке келтирилген зыяндын өлчөмү – 6 372 251 сом, анын баары казынага кайтарылды.⁹

Мындан тышкары Эсептөө палатасынын маалыматы боюнча¹⁰, бюджеттик каражаттардын чоң көлөмү майнапсыз колдонулган, ошондон улам курулуп же оңдолуп, пайдаланууга берилген суу куурлары системасы иштен тез эле чыгат, анын аркасында болсо мамлекеттик ар кандай органдарга арызданган адамдардын саны көбөйүүдө.

9 Башкы прокуратуранын жообу, Чыгыш №11/1-3, 15.11.17. 10 Эсептөө палатасынын жообу, Чыгыш №01-15/1477, 09.11.17. 11 Эсептөө палатасынын маалыматы 09.11.17. Чыгыш №01-15/1477.

Маселен, Ош облусундагы Белькайрагач долбоорунун алкагында 13,1 млн сомдук жумуш аткарылмак, анын 11,5 млн сомун Азия өнүктүрүү банкы бөлгөн, бирок, ишти токтотуу тууралуу чечим кабыл алынган. Себеби суу куурларын тартууга элдин

да үлүшү болушу керек эле (жалпы долбоор алкагында кабыл алынган чечим боюнча – жергиликтүү калк дагы долбоорго өз үлүшүн кошуусу каралган), 15% түзгөн 2,2 млн. сом эл тарабынан (суу пайдалануу чулардын айылдык коомдук бирикмеси) топтолгон эмес. Анын үстүнө суу куурунун бир бөлүгү геологиялык жана рельефтик ыңгайсыз оор жерлерден өтүп, күз-кыш мезгилинде тейлөөгө оорчулук жаратат.

Бул өңүттөн алганда аталган суу кууру толук курулган күндө да аны толук колдоо нуу мүмкүнчүлүгү болбогондуктан андан ары да маселе чыга бермек. Мындан тышкары, башкы суу чогултуучу тосмолду куруучу жерди тандоодо дагы суунун жыл мезгилине карата тартылып, байып турганы жана дарыянын нугу дагы эске алынган эмес. Ушундан улам суу тосмолун тоо бооруна беттетип, бийигирээк жерге куруу чечилген, бирок, ага дагы 2-3 млн. сом кошумча каражат керектелмек. Ушул факторлор эске алынгандан кийин бул суу куурун куруу токтотулуп, сууну Бел Кайрагачтын ичиндеги скважинадан алуу керектигине токтошкон.

Жогорудагы мисал көргөзгөндөй айрым долбоорлорду куруу иштери деталдуу плансыз, дыкат иликтөөсүз эле башталып кетип, анын аркасында 11,5 млн. долларлык кредиттик каражаттар майнапсыз пайдаланылган.¹¹

Эсептөө палатасынын Акыйкатчы Инсти тутуна берген жоопторун анализдей келгенде долбоорлук чечимдер тийиштүү техникалык иликтөөлөрсүз жана негиздерсиз кабыл алынып, ал болсо негативдүү залакаларга алып келген.

Масштабдуу «Таза суу» долбоорунун алкагында чет элдик донорлордун кредиттери менен гранттарынын аркасында Кыргызстан боюнча жүздөгөн айылдар таза суу менен камсыздалышы керек эле. Бирок, 2013-жылы анын иши токтотулган, себеби, негизги донордун бири – Азия өнүктүрүү банкы каржылоону токтотуу тууралуу чечим кабыл алган.

«Финансылык каржылоону токтотуунун негизги себеби – банктын коррупцияга каршы күрөш жана ак ниеттүүлүк кеңсеси бүтүм чыгарды, ага ылайык кеңсе сатып алуулар маалындагы одоно мыйзам бузууларды тапкан, курулуш иштеринин жана жабдуулардын сапатынын критерийге жооп бербегенин аныктап, долбоордун каржылык башкаруусунун чабалдыгын белгиледи», - деп айтылат банк тараткан пресс-релизде.

Белгилеп коё турган нерсе – долбоордун алкагында мерчемделген максаттар өтөөсүнө чыккан эмес. 2005-жылы Азия өнүктүрүү банкы долбоордун масштабын кыскартууну чечкен, ал болсо өз кезегинде анын андан аркы сапат-мазмунуна залакасын тийгизди. Кыскартуулардын аркасында долбоордун төмөндөгү компоненттери алып салууга туура келди:

шаар тургундарын суу менен камсыздоо;

шаардагы канализация жана санитария системасын реабилитациялоо;

айыл жергесиндеги суу менен жабдуу жана жаан-көчкүдөн коргоо системасын жакшыртуу;

айыл жергесиндеги жолдор жана санитардык курулуштар;

Натыйжада, долбоор алкагында айыл жерин суу менен жана санитария менен камсыздоо компоненти гана калды. Кийин

черээк акчанын тартыштыгынан улам айыл жергесиндеги санитария курулуштарын жамааттардын күчү менен бүтүрүүгө туура келген.¹²

Эл аралык донорлор жардам беришинин милдеттүү бир шарты жергиликтүү эл 5% акчаны өзү чыгарып, кошуусу болгон.

Коррупциянын айынан жана башка себептерден улам көп айылдар таза суу менен камсыздоо программасына кошулбай калышкан.

Омбудсмен институтунун кызматкерлерине Чүй облусунун Аламүдүн районундагы Беш-Күнгөй айылынын тургуну М.М. мындай маалымат айтты: «Биздин айылдан суу чыгаруу үчүн деп бизден бир нече ирет акча чогултулган. Акча желип кетти, суу болсо дагы эле жок. Акча каякта экенин, кайсы эсепте жатканын, буга ким жооп берерин эч ким билбейт».

Кыргыз Республикасынын 1999-жылы кабыл алынган «Ичүүчү суу жөнүндө» жана 2001-жылы кабыл алынган «Жергиликтүү өзүн өзү башкаруу жана жергиликтүү мамлекеттик администрация жөнүндө» мыйзамга ылайык таза суу менен элди камсыз кылуу жергиликтүү бийликке жүктөлгөн. Ал эми республикалык деңгээлде азыркы учурда калктуу конуштарды борборлоштурулган ичүүчү суу менен камсыздоону өнүктүрүү милдетин Кыргыз Республикасынын өкмөтүнүн алдындагы архитектура, курулуш жана турак-жай, коммуналдык чарба мамлекеттик агенттигинин алдындагы ичүүчү таза суу менен камсыздоо департаментине (мындан ары – департамент) алып барат.

§2. ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУКТУ ТУРМУШКА АШЫРУУ ДАГЫ ПРОБЛЕМАЛАР

Кыргыз Республикасынын Конституциясы адам өмүрү менен ден соолугуна зарыл болгон жагымдуу экологиялык чөйрөгө болгон укукту кепилдейт (48-берененин 1-б).

Ичүүчү суу менен камсыздоонун негизги принциптери¹⁴ төмөндөгүлөр:

- жарандардын турмуштук керектөөлөрүн жана ден соолугун коргоонун талаптарын канааттандыруу максатында таза суу менен биринчи кезекте камсыздоонун мамлекеттик кепилдиктери;
- ичүүчү суу менен камсыздоодогу мамлекеттик көзөмөл жана башкаруу, суу менен камсыздоого жоопкер уюмдардын аткаруу бийлигинин жана жергиликтүү өзүн өзү башкаруу органдары алдындагы, ошондой эле, мамлекеттик көзөмөл, жарандык коргонуу, өзгөчө кырдаалдар органдарынын алдындагы отчеттуулугу;
- Кыргыз Республикасынын аймагындагы бирдиктүү стандарттарга жана нормативдерге негизделген технологиялык өзгөчөлүктөрдү жана суу менен жабдуунун булактарын тандоону эске алуу менен ичүүчү таза суу системасын коопсуз, ишенимдүү жана ийкемдүү башкарууну камсыздоо;
- Таза суу менен камсыздоодо жер алдынан чыккан сууларга артыкчылык берүү;
- Ичүүчү суунун эсебин алуу жана ага акы алуу;
- Ичүүчү сууну камсыз кылуу максатында жабдууларды чыгаруу, алып келүү, материалдар менен камсыз кылуу иштерин мамлекеттик колдоого алуу, ошондой эле, сууну таза кармоо максатында колдонулуучу химиялык реагенттер менен камсыздоо;
- Ичүүчү суу менен камсыздоо система сын жашоого зарыл объекттердин катарына кошуу;

Жашаган жерлеринде элди ичүүчү таза суу

менен камсыздоодо борборлоштурулган жана борборлоштурулбаган системалар аркылуу камсыздоо маанилүү иш болуп эсептелет.

Булактардын булганганына байланыштуу сууну тазалоонун салттуу технологиялары көпчүлүк учурларда майнаптуу эмес. Суу берүүгө даярдыкка реагенттердин жетиш

пестики жана суу станциялары автоматтар жана көзөмөл аспаптары менен аз камсыздалышы терс таасирин тийгизүүдө. Анын үстүнө суу куурларынын ичи корро зияга учурап, чирик басып, ал аркылуу агып келген суунун сапатын төмөндөтүүдө.

Ичүүчү сууну мамлекеттик башкарууну жана көзөмөлдү мамлекеттик санитардык эпидемиологиялык кызматтар суу фонду сун пайдалануучу жана коргоочу фонддор менен биргеликте жүргүзүшөт. Ал эми борборлоштурулган системадан колдонулган суунун эсеби турак-жай-коммуналдык чарба кызматтары тарабынан такталып турат.

Суу менен калкты камсыздоону өнүктүрүү ошол аймакты социалдык-экономикалык жактан өнүктүрүү планынын ажырагыс бөлүгү болуп эсептелет. Ичүүчү суу менен камсыздоонун борборлоштурулган жана борборлоштурулбаган системасын долбоорлоо, куруу жана кайра оңдоо иштери аймактарды өнүктүрүүнүн башкы пландарынын эсептелген көрсөткүчтөрүнө ылайык курулуш ченемдерин жана эрежелерин, мамлекеттик стандарттарды, санитардык эреже, ченемдерди эске алуу менен ишке ашырылышы зарыл. Ага улай суу системалары табияттын күтүүсүз кырсыктарына жана техногендик катаклизмдерге (жер көчкү, суу каптоо, суунун соолушу ж. б.) туруштук бергидей туруктуулукту камсыз дашы шарт.

Кыргызстандын айыл жеринде
жашаган калктын 40% жакыны талапка
жооп бер гидей деңгээлде ичүүчү таза

суу менен камсыздалган эмес.
Айрыкча борборлоштурулган суу
менен камсыздоо тутумда-

14 Кыргыз Республикасынын «Таза суу жөнүндө» мыйзамынын 3-беренеси, №33, 25.03.99.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

рынын объекттеринин абалы оор
бойдон калууда.

Бишкектен алыс жайгашкан шаарларда
жана райондун борборлорундагы
иштеп жаткан инфраструктуранын
эскириши менен улам суу тутумдар
системасына мүмкүнчүлүк жыл сайын
1,5-2% кыскаруу да¹⁵.

Жогоруда айтылгандай, көпчүлүк айыл
дардагы суу менен камсыздоо
тутумдары совет бийлиги маалында
курулгандыктан алар азыр дээрлик
иштен чыгууда.

Азыркы тапта өлкөнүн жалпы калкынын
40%ы ичүүчү таза сууга жетпей, арык,
дарыя, алыш, булактардан ичишет,
айрым дары болсо машина менен
ташып келген сууну алышат¹⁶.
Мамлекеттик казынада болсо суу
инфраструктурасын жакшыртууга
жумшоого каражат тартыш.

Ошентип суу менен калкты камсыздоо
жаа тында чечилбеген маселелер көп
бойдон калууда:

- *Өлкөнүн суу тутумдар системасы жалпысынан техникалык дагы, моралдык дагы жактан эскирди, ага жараша, суунун сапаты стандартка жооп бербейт;*
- *Кыргызстан калкынын 21%ы гана борборлоштурулган канализация системасы менен жабдылган.*
- *Алыскы шаарлардагы суу тутумдар системасы же толук капиталдык ремонтко муктаж, же баарын кайра куруп чыгуу керек. Айылдардагы имараттардын 3%ында гана суу тутумдар системасы бар, алар мектептер менен медициналык борборлор¹⁷;*

- *Өлкөдө 1394 суу булактары колдонулат, анын 159у (11%) ачык асман алдындагы суулар болуп эсептелет. Республика боюнча 1133 суу түтүктөрү (суу куурлары) бар. Алардын 348и (30,7%) санитардык-гигиеналык нормаларга жооп бербейт, анын ичинен 153 суу куурунда (45%) санитардык кайтаруу талапка ылайык эмес. Ал эми 188 (53%) суу куурунда зыянсыз дандыруучу жабдуулар же таптакыр жок, же болбосо жарактан чыккан, 28 суу түтүгүндө болсо тазалап-дарылоочу жайлары курулбагандыктан, таптакыр эле жок.*

- *Суу бөлүштүрүү тармактарынын техникалык абалы жыл өткөн сайын начарлоодо. Бул суунун микробдорго чалдыгып, химиялык булгануусуна алып келүүдө.*

- *Акыркы жылдарда суу менен жабдуу жана сууну тазалоо тармагында эмгектенген адамдардын саны азайууда. Бул болсо жогорку жана атайын окуу жайларын бүткөн жаштардын экономикалык бул тармагына кызыкпаганына, ошондой эле, жогорку чеберчилиги бар адистерди өзгөчө мамлекеттик сектордо кармап калууга каражаттын тартыштыгы менен, мурдагы адистердин улгайуусу менен түшүндүрүлөт. Буга улай суу менен камсыздоо сектору мыкты профессионалдарды айыл жергесине чакырып, жашатып, иштетүүдө кыйынчылыктарга учуроодо, анын үстүнө, жалпысынан канализация чарбасында иштөө жаштар үчүн даале болсо жакшы жумуш деп эсептелбей келет.*

- 15 2026-жылга чейин Кыргыз Республикасынын калктуу конуштарын ичүүчү таза суу менен камсыздоо жана суу тутумдарын өнүктүрүү стратегиясы.
- 16 Кыргыз Республикасынын Жамааттарды өнүктүрүү жана инвестициялоо агенттиги (ЖӨИА - АРИС) жүргүзгөн иликтөөлөрдүн жыйынтыгына ылайык.
- 17 2026-жылга чейин Кыргыз Республикасынын калктуу конуштарын ичүүчү таза суу менен камсыздоо жана суу тутумдарын өнүктүрүү стратегиясы.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

2.1. АЙМАКТАРДЫ ТАЗА СУУ МЕНЕН КАМСЫЗДОО

– Нарын облусунда

135 айыл бар. Анын жыйырма экиси ичүүчү таза суу менен камсыздалган эмес. Мындан тышкары дагы 22 айылдагы суу камсыздоо тутумдары ремонтко муктаж¹⁸.

кызматкерлери Нарындын 3 айылын кыдырышты – Алыш (94 түтүн), Кеңеш (125 түтүн) жана Дөбөлү (514 түтүн). Бул айылдарда 2005-жылы совет убагындагы түтүктөр «Таза суу» дол боорунун алкагында алмаштырылган экен. Бирок, төшөлгөн ал түтүктөр сапатсыз, анын үстүнө, кичинекей диаметрде. Кийин бузулуп, жарылганынан казып, карашса айрым жерлерге эски эле түтүктөрдү сырдап, майлап туруп кайра жатказып кой гону билинген. Бул тууралуу айыл тургундары жана жергиликтүү суу каналынын жетекчиси Жалый Абдыканов билдирди.

Омбудсмен

Институтунун

*Иче турган суу. Ысык-Көл облусунун Жети-Өгүз районунун
Кызыл – Суу айылы*

18 Өкмөттүн Нарын облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №03-05/722, 19.04.2017

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

– Талас облусунда

91 айыл, 1 шаар бар. Таза муктаж. Анын ичинен: Талас 15 айыл, Бакай-Атадагы 5 районундагы 8 айыл, Манас айыл¹⁹.

сууга 36 айыл районундагы айыл, Кара-Буура районунунда 8

– Ысык-Көл облусунда

176 айыл бар. Анын он жети айылы таза сууга жетпейт. Мындан тышкары 84 айылдагы ичилип жаткан суу талапка жооп бербейт²⁰.

19 Өкмөттүн Талас облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №08-17-15/705, 12.04.2017

20 Өкмөттүн Ысык-Көл облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №3/7-858, 10.04.2017

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

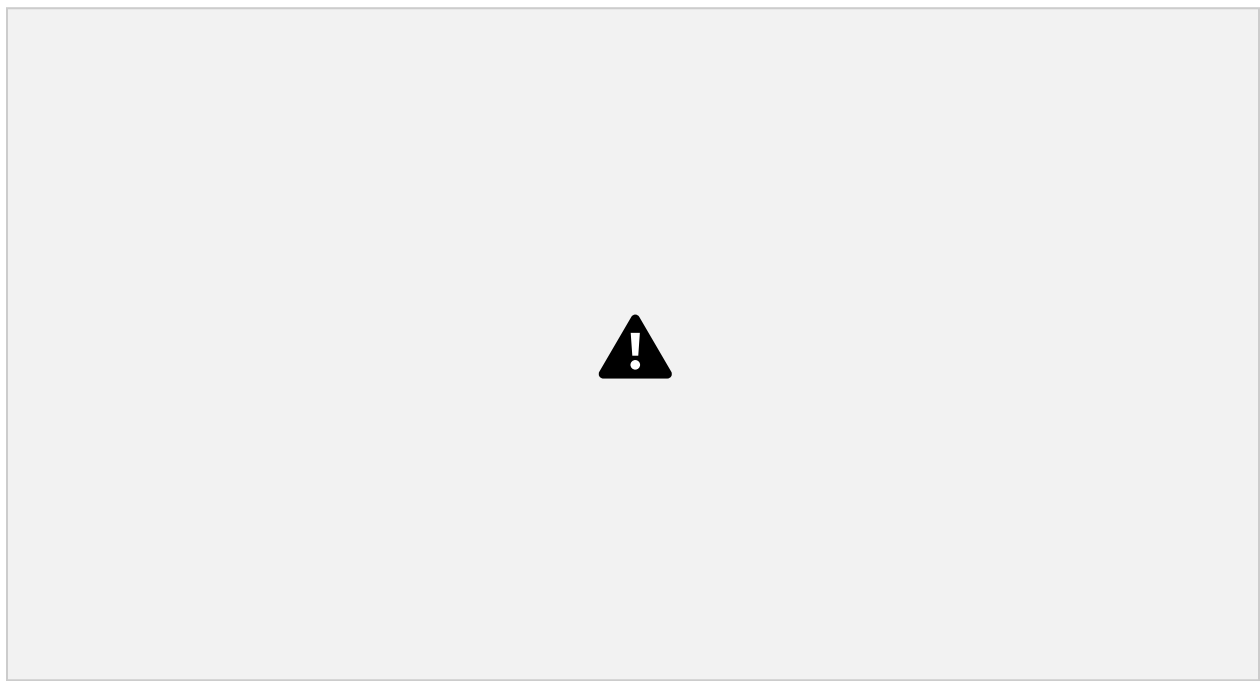

84

айылдар, ичилип жаткан суу талапка жооп бербейт

Булан-Сөгөттү айылында дагы суу масе леси чечилбеген бойдон калууда. Айылдын эли сууну «Аврора» пансионатынын резервуарынан алышат, бирок, жай келип, туристтер көбөйгөн маалда суу азайып, кыйынчылыктар башталат. Ошондой эле Ысык-Көл районунун Семеновка айылында дагы суу проблемасы бар. Айыл тургун дарынын айтымында, күн сайын кечки 18.00ден токтогон суу

эртең мененки 8-9да гана берилет. Ошондон улам айыл дыктар сууну чака-чайнектерине толтуруп алышат.

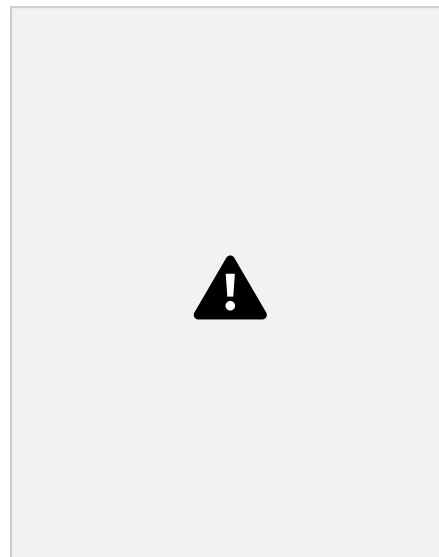

Суу тартыштыгы ушул эле райондун Кызыл Суу айылында да бар. Кудуктагы суу менен чоргоодон чыккан суу кир болгондуктан аны ичүү кыйын, өзгөчө жаандан кийин. Эл аны өз алдынча тазалап, тундуруп ичет (сүрөттө).

Анын үстүнө суунун басымы жакшы болбогондуктан жайында жылжып эле чыгат. Эл сууну челек-чакага чогултуп алышат. Бул айылдын эли дагы жергиликтүү бийликке нааразы.

– Баткен облусунда

191 айыл бар, анын сексен беши (45%) таза сууга жетпейт²¹: Баткен районунда – 19, Кадамжайда – 56, Лейлек районунда – 9, жана Кызыл-Кыя шаарында суу тартыш.

Мындан тышкары жер көчкүдөн улам дагы 16 айылда суу түтүктөрүн капиталдык ремонттон өткөрүү зарыл.

Омбудсмен Кубат Оторбаевдин иш сапары маалында Баткен облусунун тургундары тарабынан сууга байланыштуу суроолор көтөрүлдү. Эсеби маселен, жаз-жай айларында жер көчкүдөн улам шаардык суу топтоочу жай булгангандыктан суу берүү улам-улам токтойт, мындай маалда шаар тургундары да, мамлекеттик мекемелер

²¹ Өкмөттүн Баткен облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №13-03/759, 04.04.2017.

дагы санитардык нормаларга туура кел беген сууну челек, чакага толтуруп алууга мажбур.

Суу токтотмой жаан жааган учурда да кездешет, себеби, суу тазалоочу жай иштебегендиктен крандан ылай суу агат, идиш-аякты мындайда арыктагы сууга жжуп-чайкаганга туура келет.

Мунун баары облус аймагында инфекция лык жана ичеги-карын ооруларынын жайылып, өсүшүнө алып келүүдө, бул болсо өз кезегинде облус элинин эле эмес, жалпы улуттун генофондуна терс таасирин тийгизүүдө.

Баткендин Чоң-Талаа айылынын Төрт-Гүл аймагында айыл элине суу үзгүлтүк менен берилет, айрым учурда суу аптасына 4 күнгө чейин жок болуп калат, суу чоргоо лору болсо эбак эле керектен чыккан.

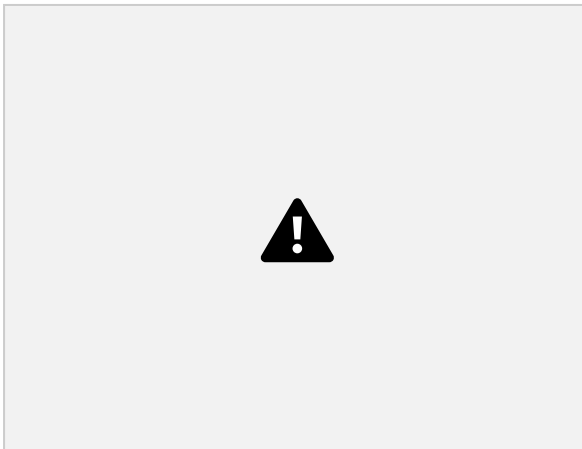
Айыл жашоочулары менен сүйлөшкөн

маалда суу суткасына 3-4 сааттан гана берилээри билинди, андыктан сууну атайын челектерге толтуруп алышат. Эл суу алыш үчүн бир топ жол басып, дарыя, булакка жетишет.

Төрт-Гүлдө ошондо эле мамлекеттик суу топтоочу жай жок, суу менен жеке менчик ээси камсыздагандыктан ичүүчү суу менен камсыздоо жана тариф «саясатына» мам лекет таасир тийгизе албайт.

– Жалал-Абад облусу

боюнча – Тогуз-Торо районунда – 17%, Аксы районунда – 30,8%, Ала-Букада – 36,5%, Майлы-Суу шаарында – 63% суу жабдуу тутумдары жана канализация системасы керектен чыккан же таптакыр эле жок. Ошондон улам ич келте оорулары нын 70-86%ы Майлуу-Суу шаарына жана Ноокен районуна туура келет.

– Ош облусунда

250 калктуу пункт бар, анын 227синде жашаган 464 миң адам иче турган таза сууга таңсык²².

Араван районунда таза суу менен элдин 85%ы камсыз болгон, бирок, 800 киши жашаган Керки-Дөң айылында суу тапта кыр жок.

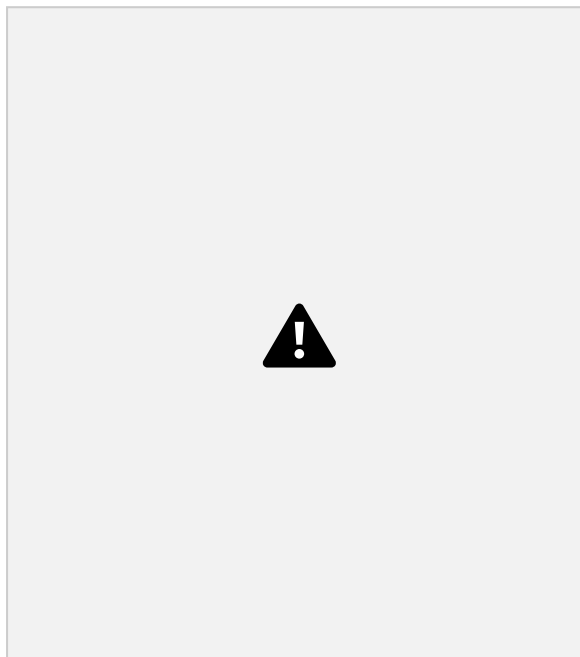
Кара-Суу районунда калктын 88,4% таза суу менен камсыздалган, бирок, Социализм айылында 2015-жылы гана жаңы суу түтүктөрү төшөлдү делген менен алар тешилип калгандыктан жыртылган жерле ринен суу агып калууда.

Өзгөн районунда элдин 80% таза сууга жеткен. Бирок, Бостон айылында скважина бургуланган, бирок, эл салык төлөбөгөндүктөн суу өчүрүлгөн, натыйжасы – эл суу алыш үчүн 3 чакырым алыска катташат, анын үстүнө, суу санитардык эпидемиологиялык талаптарга жооп бербей, мындан болсо инфекциялык оорулар көбөйүүдө.

Кара-Кулжа районундагы 49 айылдын отузу таза суу менен камсыздалган, Чоң-Алайда болсо айылдардын 23,5%ында гана суу маселеси толук чечилген.

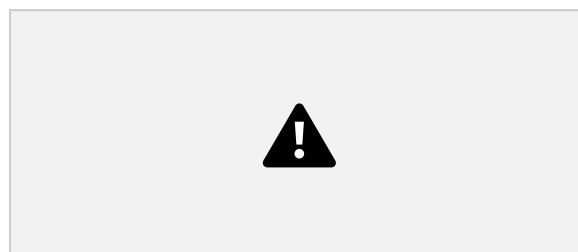
Иче турган суу Ош шаарынын Кирпичный жана Южный деп аталган райондорунда

курч бойдон сакталууда, бул чөлкөмдөрдө суу саатка ченелип берилет же болбосо бир күнү берилип, эки-үч күн берилбейт.

– Чүй облусунда

таза суу менен камсыздоо болгону 21% гана. Бул өтө төмөнкү көрсөткүчтөрдүн бири болуп эсептелет. 333 айылдын элүү биринин (51) эли таза сууга өтө муктаж.

Жыйынтыктай келгенде – Кыргыз Республикасынын айрым аймактарында адам турмушунун эң маанилүү көрсөткүчтөрүнүн бири болуп эсептелген таза суу менен камсыздоо иши жакшы абалда эмес.

Суу ар бир адамга жетиштүү, үзгүлтүксүз берилиши керек. Жамааттарды өнүктүрүү жана инвестициялоо агенттигинин (ЖӨИА - АРИС) иликтөөлөрүнө ылайык Кыргыз

²² Өкмөттүн Ош облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №03/390, 13.04.2017.

Республикасындагы айыл калкынын 27% гана таза сууну каалаган убакта күнү-түнү пайдалана алат, 37% айыл эли таза сууну сутканын 12 же андан көп сааты аралыгында колдоно алат, ал эми элеттиктердин 36% суткасына сууну 12 сааттан аз убакыт алат, кээ бир учурларда болсо сууну апта нын айрым гана күндөрү алган учурлар бар.

Сууну алыстан ташуу дагы ден соолукка терс таасирин тийгизет, өзгөчө, балдар менен аялдарга бул жумуштун оор түрүнө барабар. Ал физикалык оор жумуштан тыш кары дагы көп убактты алат.

Бишкек шаарынын айланасындагы жаңы конуштарды да таза суу менен жабдуу чечилбей келатат. Негизги себеби – ирригациялык тутумдардын жоктугу, болсо да анын начарлыгы. Бул маселенин маанилүүлүгүн эске алып Акыйкатчы (Омбудсмен) Кубат Оторбаев жаңы конуш

тарда жашагандардын укуктары боюнча Атайын доклад даярдоону демилгелеп, ал ишке ашты. Ошол иштин алкагында Акыйкатчы Институтунун кызматкерлери жаңы конуштардын тургундары менен жолугуп, иш тамырын иликтей келгенде жергиликтүү өзүн өзү башкаруу органдары жана мамлекеттик тиешелүү мекеме уюмдар жеткиликтүү иш жүргүзбөгөнү ачыкталды. Эсеби маселен, Бишкектин «Арча-Бешик», «Ак-Ордо» жаңы конуштарынын тургундары Омбудсменге таза суу тартыштыгын айтып, арыз менен кайрылышты.

Бишкек мэриясынын маалыматы боюнча бул аймактарда суунун басымы аз, ошондуктан, сууну автомашина менен ташып келип берүү уюштурулган.

Суу басымынын начарлыгынын бир себеби болсо – эл огороддорун дал ошол таза суу менен сугарып жаткандыгында.

Ошондой эле, автомашина жууй турган жеке менчик жайлардын, мончолордун, бала бакча, чач тарач, кафе-ресторандардын да көптүгү жана алардын пландалбай салынып жаткандыгы таза суунун басымынын аздыгына таасирин тийгизүүдө.

Бишкек шаар бийлигинин жумушчу топто рунун ишинин аркасында ошондой жеке менчик мончо, авто жуучу жай, чач тарач жана башкалардын жыйырма алтысында суу өчүрүлгөн, ошондой эле, иче турган суу менен огородду сугарууга болбостугу эл арасында түшүндүрүлүүдө²³.

Мектептерде дагы таза суу тартыш. Кыргыз Республикасынын Саламаттык сактоо министрлигинин маалыматы боюнча, өлкөдөгү 63 мектептерде санитардык нор малар бузулган, окуу процесси болсо 3 сменде жүрүп жатат. Окуучулардын жеке тазалыгы чечилбеген учурлар арбын, мисалы, борбор шаар Бишкекте эле 12 мектептин окуучулары тышта жайгашкан даараткананы колдонушат. Көп балдар сууну мектепке тыштан ташышат.

Ош жана Баткен облустарынын айрым мектептеринде иче турган суу проблемасы чечиле элек. Анын кесепетинен айрым калктуу пункттарда балдар арасындагы оорулардын 61% - 79% учурлары энтеробиоз, аскаридоз, лямблиоз жана гименолепидоз сыяктуу иче турган суу менен жуга турган ооруларга туура келет (Саламаттыкты сактоо жана экспертиза департаментинин маалыматтарына ылайык).

Кыргыз Өкмөтүнүн таза суу боюнча Стратегиясы

Белгилеп коё турган нерсе «2026-жылга чейин Кыргыз Республикасынын калктуу пунктарын таза суу менен жабдуу жана суу тутумдар системасын өнүктүрүү стратеги ясында» (мындан ары – стратегия) да сани тария маселеси каралган. Эсеби маселен, жыл сайын суу менен жуга турган оору дарттарга каршы күрөш иш-чараларына 4,8 миллиард сом керектелээри айтылган. Ал эми оор

ныштуу жыл сайын 30 миң факты катталат, бул митеге байланыштуу баардык оорулардын 24% болуп эсептелет²⁴.

Аталган стратегия Дүйнөлүк банктын «Миң жылдыктын чакырыктары» долбоору нун максаттарына ылайык, ошондой эле, 2013-2017-жылдарда Кыргыз Республикасын туруктуу өнүктүрүүнүн улуттук стратегиясын турмушка ашыруу максатында (Стратегия Кыргыз Республикасынын Президентинин 2013-жылы 21-январда кол койгон № 11 буйругуна ылайык бекитилген) жана Кыргыз Республикасын 2013-17-жылдарда туруктуу өнүктүрүүгө өтүү программасынын алкагында кабыл алынган²⁵.

Стратегия иче турган таза суу менен камсыздоо жана суу тутумдарын камсыздоо системасын өнүктүрүү жаатындагы негизги багыттарды жана иш-чараларды аныктайт, ошондой эле, анализ жана мониторинг дерди өткөрүү жумуштарын мерчемдейт. Аталган документтин алкагында суу менен жабдуу жаатындагы иштердин сапатын арттыруу, ал жаатта иштеген министрлик, мамлекеттик мекемелер жана өзүн-өзү башкаруу органдарынын келечектеги багыттарын, максаттарын жана функцияларын аныктоо каралган.

2026-жылга чейин аталган Стратегияга ылайык республиканын 425 айылдарын дагы таза суу менен жабдуу системаларын куруп, кайра жаңылоо иштерине 8 млрд. 882 млн. сом каралууда, ал эми 27 райондук борборлордун суу тутумдары система сын жакшыртып, куруу иштерине 4 млрд. 048 млн. сом кетмекчи²⁶.

23 Бишкектин Ленин райондук администрациясынын жообу, чыгыш №АК03/11-977, 26.07.17.

24 Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн 2016-жылдын 28-мартындагы №155 токтому менен бекитилген «2026-жылга чейин

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

Стратегияны каржылоо иш-чаралар пла нына ылайык республикалык казынадан жана тышкы донорлор тарабынан – Азия өнүктүрүү банкынын, Дүйнөлүк банктын, Европа реконструкциялоо жана өнүктүрүү банкынын, Швейцария Конфедерация сынын экономикалык катнаштар боюнча мамлекеттик катчылыгынын (SECO), Европа инвестициялык банкынын, Ислам өнүктүрүү банкынын, ПРООН, ЮНИСЕФ сыяктуу башка эл аралык уюмдардын акча сына негизделип, каржыланмакчы.

Бул болсо өз кезегинде каржылоого белен долбоорлорду даярдоо жана сунуштоо дон тышкары, Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнө караштуу Архитектура, курулуш жана турак-жай коммуналдык чарба мамле кеттик агенттигинин алдындагы Иче турган таза суу менен камсыздоо жана суу

тутум дарын өнүктүрүү департаментинин кыз маткерлеринин кесипкөйлүгүн чыңдоону жана алардын макамын көтөрүүнү да кам тымакчы.

2.2 САНИТАРИЯ

Ушул өнүттөн алганда санитардык кызматтарга жеткиликтүү жана коопсуз укук сакталбаса калктын саламаттыгын жана курчап турган чөйрөнү коргоо мүмкүн эмес тигин жакшылап терең түшүнүү зарыл.

Кыргызстандын калкын таза суу менен камсыздоо үчүн 1394 суу башаттары бар, алардын 159у (11%) жер үстүндөгү суулар болуп эсептелет. Республика боюнча 1133 суу түтүктөрү бар. Алардын 348и (30,7%) санитардык-гигиеналык талаптарга жооп бербейт, анын ичинен дагы 153үндө (45%) санитардык коргоо зонасынын талаптары сакталган эмес, дагы 188инде (53%) жугуш суздандыруучу же зыянкечтерди өлтүрүүчү жабдуулар орнотулбаган, дагы 28 (8%) суу куурларында тазалоочу жабдуулар системасы курулган эмес.

Суу бөлүштүрүүчү тутумдар системасынын техникалык абалы жыл өткөн сайын начарлоонун үстүндө. Мындай жагдай түтүк менен келе турган суунун микробдорго жана химиялык зыяндуу заттарга булганышына негиз болуп берүүдө²⁷.

Маселен, Майлы-Суу шаарында акыркы 10 жылда 320 ирет, Ноокен районунда

400 жолу ич келте дарты катталды. Анын себеби канализациялык түтүктөр мындан 70 жыл илгери - 1948-1957-жылдары курулгандыктан, алар эскирип, чирип бүтүп, кайра-кайра жарылууда. 1970-1980-жылдары турак-жай курулуштарынын көбөйүшү менен шаардык канализация тутуму кеңейип, Майлуу-Суу дарыясына жакын жерде канализациялык-курулуш станцияларын жандандырган, анын баарынын иши электр кубаты менен жабдылат.

Электр кубаты өчкөн маалда анын булганган саркындылары Майлуу-Суу дарыясына төгүлөт. 2002-жылы шаардык мэриянын каражатына Көк-Таш айылына карай араалыгы 300 метрлик суу кууру төшөлгөн, анын аркасында Майлы-Суу шаарынын Көк-Таш аймагын аз болсо да суу менен камсыздоого мүмкүнчүлүк түзүлдү.

Бирок шаардык коммуникациянын антипримитивдүү жол менен колдончугарылганы (колго казылган септиктер жана хлор жуучу кудуктар) сууну тазалап, дарылоодо күтүлгөн талаптарга жооп бербегендиктен да болсо булганган саркынды суулар Майлуу-Суу дарыясына куюлуп, андан болсо Ноокен районунун калкы

²⁷ Ооруларды алдын алуу жана санитардык-эпидемиологиялык көзөмөл боюнча мамлекеттик департаменттин маалыматы. Чыгыш №08/2-2-641, 03.04.17.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

нын 30%ы пайдаланып келет, албетте, ал суунун сапаты талапка жооп бербейт.

Жалпылай келгенде анализдер көргөзгөндөй курч мүнөздөгү ичеги-карындын жугуштуу оорулары жалпы жугуштуу пато логиялык оорулар курамында дээрлик алардын жарымын (49%) түзгөн, ал эми 2015-жылы ал 44% болчу. Ошентип, жалпы республика боюнча А жана ОКИ жугуштуу гепатит ооруларынын өсүш тенденциясы сакталууда.

2016-жылы Жалал-Абад облусунда 33 ирет, Баткенде 2 жолу ич келте оорусу катталган, ал эми Ош шаарында бир ирет келтенин тарашы катталган. Негизги эле себеп – таза суунун тартыштыгы²⁸.

Ушундан улам ар бир жаран өзүнүн жана жакындарынын саламаттыгынын чыңдыгына, айлана-чөйрөнүн жагымдуу лугуна кам көрүүнүн негизги базалык шарттарынын өзөгү таза сууда жатканын аңдап билиши ылаазым.

Буга байланыштуу суу менен камсыздоо иштеринин ар бир этаптарына эл тарабынан, тиешелүү мамлекеттик органдар тара

бынан тиешелүү көзөмөл өтө маанилүү, андай көзөмөл курулуш иштери долбоор лонуп, башталгандан тартып колдонууга берилип, техникалык тейлөөгө алынган баардык баскычтарында маанилүү.

Адекваттуу санитардык системалардын жоктугу суунун булганышына, анын зала касынан улам жугуштуу жана башка дарт, оорулардын чыгышына алып келет.

Моюнга алуу керек – Кыргыз Республикасында акыркы жылдарда алынган кредит, гранттардын дээрлик баардыгы суу менен жабдуу иштерине жана ремонттоп оңдоо жумуштарына алынган, бирок, суу агын дыларын жакшыртуу жаатына салынган акча аз. Ошондон улам айыл жериндеги баардык объекттер канализация куурлары курулбастан, санитардык-гигиеналык түйүндөр салынбастан эле пайдаланууга берилип кеткен. Ошентип, суу менен жабдуу бар, ал эми канализация-агынды системасы унутта калууда. Мунун баардыгы барып-келип айыл жергесиндеги жашоочулардын жашоо деңгээлине, саламаттык сактоосуна, өмүр узактыгына кедергисин тийгизүүдө.

²⁸ Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн 2016-жылдын 28-мартындагы №155 токтому менен бекитилген «2026-жылга чейин Кыргыз Республикасынын калктуу пунктарын таза суу менен жабдуу жана суу тутумдар системасын өнүктүрүү

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ
КЫЙЫНЧЫ-лык тартып келатышат²⁹.

§3. ТАРИФ САЯСАТЫ

Ушундай эле жагдай республиканын облустарында дагы түзүлгөн. Мисалы, Тала- ста иче турган таза сууга төлөмдөрдү чогул- тууну жылдык көрсөткүчү болгону 27,7%. Мындай абал менен АТСПКБ суу насосто- рунун эң жөнөкөй оңдоп-түзөө иштерин да аткара алышпайт³⁰.

Абалдын оорлошуна айыл өкмөттөрүнүн, аталган коомдук бирикме жетекчилери- нин байма-бай алмашуусу дагы таасирин тийгизүүдө.

Электр кубаты менен иштеген насостору керектен чыккан тургундар жер жүрөгүнөн чыккан суудан айырмаланып, арык-чөөттөгү сапатсыз, дарт чакыра турган сууларга бай- ланат.

Айта келсе Кыргызстанда иче турган мөлтүр булак таза суу кенен, бирок, аны элге жеткирүү, акылга салып, адал жана үнөмдүү пайдалануу иши жолго коюлган эмес, коюлса да жасай турган бул жаатта жумуш жетиштүү.

Турмуш көргөзгөндөй – суу менен жабдуу

Эсеби маселен, Ош облусунда 142 АТСПКБ катталган. Иш жүзүндө бирок алардын жарымы гана иштейт. Калгандары тариф саясатына байланышкан жеткиликсиз иштерге байланыштуу электр кубатына жана кызматкерлердин айлык акысына кеткен чыгымдарды жабалбай,

системасын куруп, АТСПКБ түзүп, аны кат- тоодон өткөрүп коюу жетишсиз. Көңүл борборуна адам ресурстарын коюш керек, башкача айтканда, ошол эле айылдык таза сууну пайдалануучулардын коомдук бирик- мелерин жана өзүн өзү башкаруу органда- рын институционалдык өнүктүрүү талабы турат. Себеби дал ушул эки институт жер жерлерди элди таза суу менен камсыз доодо негизги өнөктөр болуп эсептелет.

Суу пайдалануу процессинде социалдык өнөктөштүктү чыңдоо жогоруда аталган бирикме аркылуу башкаруу ишине калктын калың катмарын тартууга мүмкүнчүлүк ачат.

Суу менен калкты жабдуу маселесинде дагы бир олуттуу жагдай бар. Коомчулукта кен казып алуу үчүн жер казынасын пай- даланууга болгон укуктун салык ченемде- рин азайтуу көтөрүлүп келатат. Роялтинин өлчөмү, суу менен камсыз кылуучу атайын уюмдардан тышкары тараптар үчүн, нату- ралай алынуучу суунун көлөмүнө чегери- лип белгиленет³¹.

Кыргыз Республикасынын Өкмөтү жер астындагы сууларды алууга (жер

чыгарууга) бонустар жана түбүнөн роялтинин чен- дерин Өкмөттүн токтомуна өзгөртүүлөрдү жана толуктоолорду киргизүү жолу төмөндөтүү маселесин демилгеленген. Учурда АТСПКБ, суу боюнча

мекеме-ишка- налар жана башка жактар бардык тийиштүү салык төлөөчүлөрдүн катарында (анын ичинде суу сатуудан алынган кирешенин 5% да төлөөчү жак болуп саналат).

Өнүгүүнүн бул этабында суу тармагын- дагы учурдагы абалды эске алып ичүүчү суу менен камсыздоочу ишкана-уюмдарды роялти салыгынан бошотуу зарыл. Орусия- нын, Казакстандын оң тажрыйбасынан үлгү алып, жер астындагы сууларды «жер

казы- насынын байлыгы» термининен чыгарууну кароо зарыл. Жер казынасынын «пайда- луу кендери» түшүнүгүнөн жер астындагы суулар чыгарыла турган болсо ичүүчү суу менен камсыздоочу тараптар бир катар салыктардан, атап айтканда, бонус, роялти, жергиликтүү инфраструктураны өнүктүрүү боюнча башка төлөмдөрдөн бошотулмак.

Мындай чаралар суу тазалап, жеткирүү, аны тейлөө, жабдуу иштерин жакшыртып, айыл- дык таза сууну пайдалануучулардын коом- дук бирикмелеринин өнүгүшүнө жакшы таасирин тийгизмек.

29 Өкмөттүн Ош облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №03/390, 13.04.2017. 30 Өкмөттүн Талас облусундагы ыйгарым укуктуу өкүлчүлүгүнүн маалыматы, чыгыш №08-17-15, 14.04.2017. 31 Кыргыз Республикасынын Салык Кодекси, 17.10.2008, №230, 310-бет.

§4. ЖЫЙЫНТЫК

Колхоз-совхоздор тарагандан кийин 10 жылдан ашуун убакыт айылдардагы таза суу менен камсыздоо системалары кароосуз калган, бул болсо өз кезегинде алардын техникалык абалынын өтө тездик менен начарлашына, республиканын көпчүлүк айылдарын таза суу менен жабдуу тутумдарынын биротоло иштен чыгышына алып келген.

Ичүүчү таза суу менен камсыз кылуу көйгөйлөрү азыркы заманбап талаптарды канааттан дырып, коомдун улуттук кызыкчылыктарын эске алган бул жааттагы мыкты мыйзамдар кабыл алынып, турмушта иштей баштаганда гана чечилмекчи.

Суу менен, жана санитардык тейлөө менен байланышкан азыркы кризистик көрүнүштөрдүн келип чыгыш себептери ченемдик-укуктук базанын жеткиликсиздигинде, мыйзамдар дагы кемчиликтерде, жакырчылыкта жана мүмкүнчүлүктөрдүн айырмачылыгы менен теңсиздикте жатат. Алар болсо социалдык жана экономикалык көйгөйлөрдү курчутат: шаар калкынын көбөйүшүнө, климаттын өзгөрүшүнө, курчуп турган чөйрөнүн булганышына, суу ресурстарынын азайып, түгөнүшүнө алып келет.

Бул эки пункттан улам практикада кайсы мамлекеттик орган суунун сапатынын стандартта рын иштеп чыгып, бекитиши зарыл экени түшүнүксүз.

Калкты таза суу менен камсыздоо иштери улантылууда, бирок, турмуш көргөзгөндөй суу тутумдарын пайдалануу жакшы жолго коюлбагандыктан кошумча каражаттарды талап кылып, мурда жасалган иштердин баркын-баасын кетирүүдө.

Суу маселеси айтылып, делип келатат. Мамлекет жана коом ага байланыштуу көйгөйлөрдү чечүүгө дыкат мамиле жасасы ылаазым.

Түзүлгөн кризистик абалдан чыгып, таза суу жана санитария менен тейлөө кызматтарын жакшыртуу иштери адам укуктары контекстинде каралышы зарылдыгын эл аралык коом чулук дагы аңдар турган маалы. Ал болсо эл аралык донорлор тарабынан таза суу тармагына бөлүнгөн каражаттардын көлөмүнөн көрүнөп турат.

Мамлекеттин алдындагы милдеттердин чечилиш ийгилиги негизги керектөөчү болгон элдин колдоосуна көп учурда байланган. Иче турган суу менен өмүр киндиктеш терең түшүнүктөр экендиги тангыс факт. Суу бар жерде жашоо бар, суу болсо анан барып жашоо гүлгө айланат. Сууну эч нерсе менен алмаштырууга мүмкүн эмес, андыктан жалпы адамзат жаратылыштын бул байлыгына бекем көз каранды.

32 Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн (№548, 24.09.17) Токтому менен бекитилген «Кыргыз Республикасын 2014-2024-жылдар да калктуу конуштарды ичүүчү суу менен камсыздоону өнүктүрүү боюнча мамлекеттик Программда» айтылган маалыматтарга ылайык.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

§5. СУНУШТАМАЛАР

Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнө:

1. Суу менен калкты жабдуу иштерине каралып жаткан каражаттардын сарпталышына жана ошондой эле аткарылган иштери кабыл алуу маалында анын сапатына көзөмөлдү күчөтүү;
2. Таза суу менен камсыздоо максатында бөлүнгөн каражаттардын колдонулуп, сарптагышына көзөмөлдөө процессине жамааттык коомдун активдүү мүчөлөрүн аралаштыруу;
3. Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн 2016-жылдын 28-мартындагы №155 токтому менен бекитилген «2026-жылга чейин Кыргыз Республикасынын калктуу пунктарын таза суу менен жабдуу жана суу тутумдар системасын өнүктүрүү стратегиясы» турмушка ашыруу планын аткаруучу тараптарды аныктоо менен убакыт-ченемдери көрсөтүлгөн Планды иштеп чыксын;
4. Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн 2011-жылы 30-декабрда кабыл алынган Токтомуна жер астынан суу чыгаргандарды салыктардан, атап айтканда, бонус, роялти ченде рин азайтууну же төлөмдөрдөн бошотууну караган өзгөртүү, толуктоо киргизүүнү карасын;
5. Мектеп программаларына сууну жана суу ресурстарын үнөмдүү пайдалануу боюнча предметтерди киргизүүнү карасын;

Жергиликтүү өзүн өзү башкаруу органдарына:

1. Өз ыйгарым укуктарынын алкагында иче турган таза суу менен жабдуу системасынын иштешине, ошондой эле, ал системаларды иштеткен мекемелердин жумушуна, суунун сапатын караган уюмдарга көзөмөлдү күчөтүшүн;
2. Сууну астейдил үнөмдөп пайдалануу боюнча, сууга мамилени өзгөртүү зарылдыгына байланыштуу агартуучулук иштерди, ошондой эле, сууга өз убагында акча төлөөнүн маанилүүлүгүн эл арасында түшүндүрүп, жүргүзүшүн;

КЫСКАРТУУЛАРДЫН ТИЗМЕСИ

КР Кыргыз Республикасы

БУУ Бириккен улуттар уюмунун

ЖӨИА (АРИС) Жамааттарды өнүктүрүү жана инвестициялоо агенттиги

ЭСМУЭП Экономикалык, социалдык жана маданий укуктардын эл аралык пактысы

КР ӨТ Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнүн токтому ТИМ Кыргыз

Республикасынын Тышкы иштер министрлиги ЖӨӨБО

Жергиликтүү өзүн өзү башкаруу органдары

АӨБ Азия өнүктүрүү банкы

АТСПКБ Айылдык таза сууну пайдалануучулардын коомдук бирикмелери

АТАЙЫН БАЯНДАМАНЫ ДАЯРДОО ТОБУНУН ЖЕТЕКЧИСИ:

Оторбаев Кубат Табылдиевич-Кыргыз Республикасынын Акыйкатчысы (Омбудсмени)

ЭКСПЕРТ:

Утешова Наталья

МОНИТОРИНГ ЖҮРГҮЗГӨН ТОП:

Токтосунова Наилья Жакшылыковна – Кыргыз Республикасынын Акыйкатчы (Омбудсмен) Аппаратынын социалдык-экономикалык жана маданий укуктарды коргоо бөлүмүнүн башчысы

Султанов Айдар Кирович - Кыргыз Республикасынын Акыйкатчы (Омбудсмен) Аппаратынын социалдык-экономикалык жана маданий укуктарды коргоо бөлүмүнүн жетектөөчү адиси

Данное издание стало возможным благодаря помощи американского народа, оказанной через Агентство США по международному развитию (USAID). Содержащиеся в издании взгляды не должны рассматриваться как отражающие официальную позицию USAID или Правительство США.

ЖАРАНДАРДЫН ИЧҮҮЧҮ ТАЗА СУУГА ЖАНА САНИТАРИЯГА УКУГУ

ОГЛАВЛЕНИЕ

§1. ВВЕДЕНИЕ36

1.1. Актуальность проблемы36

1.2. Обзор опубликованных материалов37

1.3. Методология исследования 38

1.4. Международные обязательства38

1.5. Ситуация в Кыргызской Республике с доступом к питьевой воде39

§2. ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ ПРАВА НА ДОСТУП К ЧИСТОЙ ПИТЬЕВОЙ ВОДЕ И САНИТАРИИ.....42

2.1. Доступ к чистой питьевой воде по областям.....44

2.2. Санитария53

§3. ТАРИФЫ56

§4. ВЫВОДЫ57

§5. РЕКОМЕНДАЦИИ58

СПИСОК СОКРАЩЕНИЙ59

СОСТАВИТЕЛИ.....60

ОЕ СЛОВО АКЫЙКАТЧЫ (ОМБУДСМЕН А) КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

Вода и жизнь – неотъемлемые понятия, поскольку только там, где есть вода, есть жизнь. Все человечество должно осознавать, что вода является ограниченным природным ресурсом. Воду ничем невозможно заменить, наша жизнь, все наше существование зависит от неё. Вследствие этого возможность доступа к воде – это неотъемлемое право человека.

Богатство водных ресурсов Кыргызстана неоспоримо. Однако жители многих населенных пунктов не имеют достаточного доступа к питьевой воде. Даже в Бишкеке, где относительно на хорошем уровне покрываются эти нужды населения, существуют районы новостроек, где нет доступа к питьевой воде.

Данный Специальный доклад направлен на защиту прав граждан, которые не имеют доступа к чистой питьевой воде. Доклад подготовился в целях привлечения внимания государственных органов к наиболее проблемным, и самое главное – чтобы эти проблемы системно, последовательно решались.

**Акыйкатчы (Омбудсмен)
Кыргызской Республики
Оторбаев К.Т.**

§1. ВВЕДЕНИЕ

1.1 АКТУАЛЬНОСТЬ ПРОБЛЕМЫ

В большинстве селений нашей страны водопроводные сети были построены еще в советское время, но сейчас они пришли уже практически в полную негодность.

Несмотря на то, что на всех уровнях власти предпринимаются различные попытки разрешения проблем по обеспечению населения безопасной питьевой водой, такие как, например, принятие Стратегии развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов Кыргызской Республики до 2026 года², Правительством Кыргызстана не выделяются достаточные финансовые средства для решения вопросов водоснабжения населения безопасной питьевой водой.

Существующие контрасты в социально экономическом развитии районов создают благоприятные условия для роста социальной напряженности и конфликтов, и влияют на общую безопасность страны. В то же время, прогресс в решении проблем водоснабжения за годы их существования незначителен. Многие вопросы, включая наличие базовой инфраструктуры, оста

несмотря на их систематическое освещение в средствах массовой информации, публикациях неправительственных организаций и ежегодных докладах Акыйкатчы (Омбудсмана) за 2014 и 2015 годы.

Решение указанных проблем необходимо для выполнения обязательства государства по обеспечению права каждого Кыргызстана на достаточный жизненный уровень согласно Международному пакту об экономических, социальных и культурных правах (МПЭСКП)³.

В ноябре 2002 года Комитет по экономическим, социальным и культурным правам Организации Объединенных Наций подтвердил, что доступ к достаточным количествам чистой воды для личных и бытовых нужд является одним из основополагающих общечеловеческих прав каждого человека. В своем замечании общего порядка №15 об осуществлении статей 11 и 12 Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах Комитет отметил, что «право человека на воду является обязательным условием для жизни в условиях соблюдения человеческого достоинства. Это право является неременным условием для осуществления других прав человека».

Данный специальный доклад Омбудсмана (Акыйкатчы) Кыргызской Республики⁴

1 Из интервью директора Департамента профилактики заболеваний и государственного санитарно-эпидемиологического надзора Минздрава КР Т. Исакова.

Подробнее: http://www.vesti.kg/index.php?option=com_k2&view=item&id=43139&Itemid=80#ixzz4p3Bo7P8V 2 Утверждена Постановлением Правительства Кыргызской Республики от 28 марта 2016 года №155 3 Замечание общего порядка Комитета ООН – юридическое толкование норм, закрепленных в соответствующем международном договоре по правам человека.

4 Специальный доклад подготовлен в соответствии с п.7 статьи 11 Закона Кыргызской Республики «Об Омбудсмене (Акыйкатчы) Кыргызской Республики.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

возможностей получения международной консультативной помощи для решения существующих проблем.

Второй раздел представляет анализ данных, полученных как от государственных органов, так и в ходе полевого исследования. Также во вторую часть специального доклада вошел анализ законодательства

подготовлен с целью оказания содействия в решении этих проблем и определения приоритетных направлений деятельности, государственных и муниципальных органов, что должно положительно отразиться на улучшении положения с водоснабжением и санитарией в Кыргызстане.

В докладе представлены: анализ национального законодательства, относящегося к вопросам обеспечения права на чистую питьевую воду, а также данные, полученные в ходе полевого исследования и в результате проведенного инспектирования.

Настоящий доклад состоит из трех частей.

В первом разделе содержится вводная информация, включающая в себя: обзор методологии, использованной для сбора информации; обзор ранее опубликованных

материалов по ситуации с водоснабжением; освещение общего контекста проблемы; рамки анализа проблемы на основе международных стандартов и обязательств, признанных Кыргызской Республикой в области социальных, экономических и культурных прав, рекомендаций договорных органов ООН и Совета ООН⁵ по правам человека и

ства Кыргызской Республики на предмет эффективности установленных норм и существующих пробелов законодательства относительно указанного права.

В заключении представлен ряд рекомендаций, позволяющих определить приоритеты для разработки стратегий по решению проблем водоснабжения и санитарии, а также устранить пробелы в законодательстве Кыргызстана, касающегося обеспечения гарантий права на чистую питьевую воду и смежных с ним прав.

1.2. ОБЗОР ОПУБЛИКОВАННЫХ МАТЕРИАЛОВ

Институт Омбудсмeнa изучил существующие материалы до начала исследования с целью исключения существенного дублирования уже представленной в публичном пространстве информации, а также

для того, чтобы обозначить те проблемы, которые не вошли в настоящий специальный доклад, но могут иметь значение для разработки стратегий по улучшению ситуации с водоснабжением в КР.

В целом, уже имеющиеся материалы можно условно классифицировать следующим образом:

5 Договорные органы ООН – Комитеты ООН, созданные на основе международных договоров по правам человека, включая Международный пакт о гражданских и политических правах, Международный пакт об экономических, социальных и культурных правах, Конвенцию о защите прав трудящихся-мигрантов и всех членов их семей, Конвенцию о правах ребенка и иные.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

- Публикации СМИ о проблемах с водоснабжением, предпринимаемых мерах, работе НПО в этой области;
 - Стратегические планы и программы, разработанные неправительственными организациями для развития систем водоснабжения и создания групп самопомощи среди жителей;
 - Публикации и материалы мониторингов и исследований НПО и научных институтов по отдельным аспектам прав граждан на безопасную питьевую воду;
 - Альтернативные доклады в договорные органы ООН, которые, наряду с иными проблемами, затрагивают вопросы, актуальные для населения.
- Сбор и анализ данных, полученных в процессе консультаций с жителями г. Бишкек и регионов республики, и специалистами НПО, работающими в сфере водоснабжения;
 - Сбор и анализ данных по наблюдениям, проведенным в ходе поездок сотрудников Института Омбудсмeнa по республике.

Кроме того, был проведен сбор и анализ вторичных данных – ранее опубликованных исследовательских отчетов НПО, ведомственных отчетов и аналитических материалов, и ответов государственных органов на запросы Акыйкатчы (Омбудс

6 ст.22 Всеобщей Декларации Прав Человека

мeнa) Кыргызской Республики относительно мер, предпринимаемых для решения проблем водоснабжения и санитарии.

Рамки анализа, определенные для данного исследования, установлены на основе международных стандартов в области экономических, социальных и культурных прав, и ориентированы на составляющие элементы права каждого на достаточный жизненный уровень, реализация которого невозможна без обеспечения базовых условий и услуг. Нормы национального законодательства были проанализированы на предмет эффективной защиты

1.3. МЕТОДОЛОГИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ

- Проведение соответствующего опроса среди населения страны в ходе целевых поездок сотрудников Института Омбудсмeнa;

указанного права.

1.4. МЕЖДУНАРОДНЫЕ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА

В Международном пакте об экономических, социальных и культурных правах не говорится

напрямую о праве на воду. Право на воду является частью права на достаточный жизненный уровень, а также права на достаточное питание, и неразрывно связано с правом на здоровье. В ноябре 2002 года Комитет ООН по экономическим, социальным и культурным правам отметил, что «право человека на воду является обязательным условием для жизни в условиях соблюдения человеческого достоинства. Это право является неременным условием для осуществления других прав человека».

Кыргызстан, как участник Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах, признает право каждого на достаточный жизненный уровень

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

для него и его семьи, включающий достаточное питание, одежду и жилище, и на непрерывное улучшение условий жизни, а также обязано принимать надлежащие меры к обеспечению осуществления этого права (п. 1 ст. 11).

Слово «включающий» свидетельствует о том, что, данный перечень прав не является исчерпывающим. Право на воду однозначно попадает в категорию гарантий, необходимых для обеспечения достаточного жизненного уровня, в частности, в связи с тем, что оно является одним из наиболее базовых условий выживания. Безопасные ресурсы питьевой воды и санитарные услуги необходимы для жизни, обеспечения и поддержания здоровья; они имеют основополагающее значение для достоинства всех людей.

Для поиска путей выхода из этого кризиса международное сообщество все больше осознает, что доступ к безопасной питьевой воде и санитарным услугам должен рассматриваться в контексте прав

человека. О таком доступе прямо говорится, в частности, в Конвенции о правах ребенка, Конвенции о ликвидации всех форм дискриминации против женщин и в Конвенции о правах инвалидов.

1.5. СИТУАЦИЯ В КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ С ДОСТУПОМ К ПИТЬЕВОЙ ВОДЕ

Следует отметить, что за последние десять лет международные доноры на реабилитацию системы водоснабжения в Кыргызстане уже вложили немалые средства. Проект «Таза суу» заработал в 2001 году. На реализацию проекта Азиатский банк развития и Всемирный банк первым этапом выделили 69,5 миллионов долларов. На втором этапе в 2009-2014 годы было выделено 21,5 миллионов дол

ларов. В итоге по проекту «Таза суу» 545 сел были обеспечены водой⁸. В 2001-2014 годы доноры выделяли миллионы на реализацию проекта, но в более чем половине сел, где были реализованы проекты, чистая питьевая вода по-прежнему отсутствует⁹. Стало известно, что в ходе проведения тендеров и строительства водопроводной системы использовались коррупционные схемы. В этой связи АБР прекратил финансирование проекта и не выделил 30 миллионов долларов. Но проблемы по-прежнему остаются нерешенными.

По предоставленной Генеральной прокуратурой КР информации, с момента реализации проекта «Таза-Суу» органами прокуратуры был проведен ряд проверок, по результатам которых вынесено 3 протеста, внесено 21 представление, 10 предписаний об устранении нарушений нормативного правового акта, 10 предостережений о недопустимости нарушений закона.

8 Выступление вице-премьер министра Д.Кенекеева на Правительственном часе в ЖККР 24.01.18. 9 СМ. <https://rus.azattyk.org/a/28050430.html>

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

Кроме того, по факту нецелевого использования денежных средств, возбуждено 26 уголовных дел, из них 19 по окончании следствия направлено в суд, по которым судами вынесены соответствующие судебные акты.

Также в ходе следствия, в силу установленных уголовным законодательством обстоятельств, прекращено 4 уголовных дела (из них 2 – по нереабилитирующим, 2 – по реабилитирующим основаниям), приостановлено – 2 (из них 1 – судом, 1 – следствием) и в настоящее время расследуется одно уголовное дело. Сумма ущерба по уголовным делам, возмещенного в доход государства, составила – 6 372 251 сом¹⁰.

Помимо этого, согласно информации

Счетной палаты КР¹¹, большие суммы бюджетных средств были использованы неэффективно, в связи с чем построенные или реконструированные системы водоснабжения выходят из строя, что служит причиной для увеличения со стороны водопользователей количества жалоб и нареканий, адресованных в различные инстанции.

Так, по подпроекту Белькайрагач Ошской области, где сумма для освоения составляла более 13,1 млн. сомов и из средств АБР были выплачены 11,5 млн. сомов, было принято решение о приостановлении строительства водовода. Причиной явилось то, что для полного завершения водовода необходимо было произвести укладку труб за счет 15% трудового участия населения на 2,2 млн. сомов, которые СООППВ (Сельское общественное объединение потребителей питьевой воды)

не имело возможности обеспечить.

Кроме того часть трассы водовода про легала в очень сложных геологических и рельефных условиях, где в осенне-зим ний период вообще отсутствует доступ к обслуживанию.

10 Ответ Генеральной прокуратуры Исх. №11/1-3 от 15.11.17. 11 Ответ Счетной Палаты КР Исх. №01-15/1477 от 09.11.17.

Таким образом, даже при полном завер шении строительства данного водовода будут возникать проблемы, связанные с его неполноценной эксплуатацией.

Помимо этого, при выборе головного водо забора не были учтены сезонные колеба ния уровня воды в реке и изменения русла реки. В связи с чем, необходимо было бы перенести водозаборные сооружения на более высокую отметку (2-3 км выше), на что потребовались бы дополнительные средства в размере 2-3 млн. сомов. Поэ тому было принято решение о нецелесо образности дальнейшего строительства водовода и замены источника водоснаб жения на скважинный вариант внутри с. Бель-Кайрагач.

Без детальных и тщательных изучений

и обследований принимались решения по строительству отдельных подпроектов, результаты которых привели, в конечном итоге, к неэффективному использованию кредитных средств, сумма которых соста вила 11,5 млн. сомов¹².

Также из информации, предоставленной со стороны Счетной палаты КР, можно сде лать вывод, что имелись факты, когда про ектные решения принимались без соот ветствующих технических изысканий и обоснований, что также приводило к нега тивным последствиям.

Масштабный проект «Таза суу» («Чистая вода») призван был обеспечить питьевой водой сотни сел по всему Кыргызстану на кредиты и гранты иностранных доноров. Но в 2013 году его работа была приоста новлена, одна из основных организаций доноров – Азиатский банк развития (АБР) заморозил финансовую помощь.

«Основной причиной приостановле ния финансирования явилось заключе ние Офиса добросовестности и борьбы с коррупцией АБР о серьезных нарушениях

12 Информация предоставленная со стороны Счетной палаты КР 09.11.17г. за №01-15/1477.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

в процессе закупок, проблемах несоот ветствия качества строительных работ и оборудования требуемым критериям, а также финансового управления проекта», – сообщалось прессе в Азиатском банке развития.

Следует отметить, что намеченные Проек том цели в полной мере не были достиг нуты. В 2005 году АБР принял решение сократить масштабы проекта, что суще ственным образом

повлияло на содер жание проекта. Так в результате данного сокращения из сферы деятельности были исключены следующие подкомпоненты:

  городское водоснабжение; реабилитация городской системы канализации и санитарии;

 защита сельских систем водоснабжения и паводков;

 местные дороги и санитарные сооружения;

В результате, в Проекте остались лишь подкомпоненты по сельскому водоснабжению и санитарии. В последующем, строительство объектов санитарии из-за недостаточности финансовых ресурсов было профинансировано за счет средств сообществ¹³.

Одним из условий предоставления международных займов было обязательное 5% софинансирование самими жителями.

Необходимо отметить, что из-за коррупции в ходе реализации проектов и по другим причинам многие села, собравшие эти деньги, не попали в программу реабилитации сельских систем водоснабжения.

Из интервью сотруднику Института Омбудсмана жителя с. Беш-Кунгей, Чуйской области М.М.: «Нами неоднократно собирались разные суммы на реабилитацию водоотведения в нашем селе. Но деньги утрачены, а люди по сегодняшний день живут без воды.

Никто толком не может сказать, где эти деньги, на чьих счетах, и кто понесет за это ответственность».

В законах Кыргызской Республики «О питьевой воде», принятом еще в феврале 1999 года, и «О местном самоуправлении и местной государственной администрации», принятом в декабре 2001 года, говорится, что обеспечение населения питьевой водой возложено на местные органы власти. А на уровне республики, в настоящее время, Департамент развития питьевого водоснабжения и водоотведения при Государственном агентстве архитектуры, строительства и жилищно-коммунального хозяйства при Правительстве Кыргызской Республики (далее – Департамент) осуществляет свою деятельность в области развития централизованного питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов.

¹³ Информация предоставленная со стороны Счетной палаты КР 09.11.17г. за №01-15/1477.

¹⁴ Информация предоставленная со стороны Счетной палаты КР 09.11.17г. за №01-15/1477.

§2. ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ ПРАВА НА ДОСТУП К ЧИСТОЙ ПИТЬЕВОЙ ВОДЕ И

САНИТАРИИ

Конституция Кыргызской Республики закрепляет право на благоприятную для жизни и здоровья экологическую среду (ст.48 ч.1).

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

Основными принципами питьевого водоснабжения¹⁵ являются:

- государственные гарантии первоочередного обеспечения питьевой водой граждан в целях удовлетворения их жизненных потребностей и охраны здоровья;
- государственный контроль и регулирование вопросов питьевого водоснабжения, подотчетность

организаций, ответственных за питьевое водоснабжение, органам исполнительной власти и местного самоуправления, а также органам государственного надзора и контроля, органам по делам гражданской обороны и чрезвычайным ситуациям в пределах их компетенции;

- обеспечение безопасности, надежности и управляемости систем питьевого водоснабжения с учетом их технологических особенностей и выбора источника водоснабжения на основе единых стандартов и нормативов, действующих на

территории КР;

- приоритетное использование для питьевого водоснабжения подземных источников;
- учет и платность питьевого водоснабжения;
 - государственная поддержка производства и поставок оборудования, материалов для питьевого водоснабжения, а также химических веществ для очистки и обеззараживания воды;
- отнесение систем питьевого водоснабжения к важным объектам жизни обеспечения.

Большое значение имеет удовлетворение потребностей населения в питьевой воде в местах его проживания через централизованные или нецентрализованные системы питьевого водоснабжения.

15 Ст.3 Закона КР «О питьевой воде» №33 от 25.03.99

Из-за повышенного загрязнения водных источников традиционно применяемые технологии обработки воды в большинстве случаев недостаточно эффективны. На эффективность водоподготовки отрицательно влияет дефицит реагентов и низкий уровень оснащённости водопроводных станций, автоматикой и приборами контроля. Положение усугубляется тем, что внутренние поверхности трубопроводов поражены коррозией, покрыты ржавчиной, следовательно, при транспортировке качество воды

дополнительно ухудшается.

Государственный контроль и надзор в области питьевого водоснабжения проводится органами и учреждениями государственной и санитарно-эпидемиологической службы во взаимодействии с органами управления использованием и охраны водного фонда. Учет количества потребляемой воды из централизованных систем питьевого водоснабжения осуществляется органами жилищно-коммунального хозяйства.

Развитие питьевого водоснабжения является неотъемлемой частью социально-экономического развития территорий. Проектирование, строительство и реконструкция централизованных и нецентрализованных систем питьевого водоснабжения осуществляется с расчетными показателями генеральных планов развития территорий, строительными нормами и правилами, государственными стандартами, санитарными правилами и нормами. При этом в обязательном порядке учитываются требования обеспечения надежности указанных систем при воздействии на них дестабилизирующих факторов природного (оползни, подтопления, истощение водоносного горизонта и др.) и техногенного происхождения.

В сельской местности около 40% населения не обеспечено чистой питьевой водой на должном уровне. Особенно проблемным остается состояние объектов централизованного водоотведения.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

время, но сейчас они уже пришли практически в полную негодность.

Из-за деградации существующей инфраструктуры в отдаленных городах и районных центрах доступ к системам водоотведения ежегодно сокращается на 1,5-2%¹⁶.

Как уже говорилось выше, в большинстве селений водопроводные сети были построены в советское

В настоящее время 40% населения страны не имеет достаточного доступа к чистой питьевой воде, то есть используют воду для питья из арыков, рек, каналов, родников, а также пользуются привозной водой¹⁷. В государственном бюджете не хватает собственных средств, которые можно было бы направить на

развитие водной инфраструктуры.

В сфере обеспечения населения безопасной питьевой водой остается множество нерешенных проблем:

- *Водопроводная система страны, в целом, технически и морально устарела, качество питьевой воды не соответствует стандартам;*
- *Только 21% населения Кыргызстана обеспечено центральной системой канализации. В отдельных городах действующие системы водоотведения требуют капитального ремонта или обновления. В селах только в 3% зданий есть системы водоотведения. Это школы и медицинские центры¹⁸;*
- *Для обеспечения водой используются 1394 источников водоснабжения, из которых 159 (11%) являются поверхностными источниками. По республике 1133 водопроводов. Из них 348 (30,7%) не соответствуют санитарно-гигиеническим нормам, из которых на 153 (45%) водопроводах не соблюдается зона санитарной охраны, на 188 (53%)*

не функционируют или отсутствуют обеззараживающие установки и на 28 (8%) отсутствует необходимый комплекс очистных сооружений.

- *Техническое состояние водораспределительных сетей из года в год*

16 Стратегия развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов КР до 2026 года 17 Согласно результатам исследований, проведенных Агентством развития и инвестирования сообществ Кыргызской Республики (далее – АРИС)

18 Стратегия развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов КР до 2026 года. 19 Данные полномочного представителя Правительства КР в Нарынской области
исх.№03-05/722 от 19.04.2017

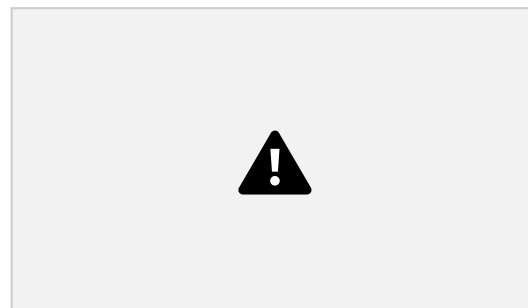
*оста
неудовлетворительным. Данная ситуация является причиной как микробного, так и химического загрязнения водопроводной воды.*

- *В последние годы число людей, занятых в сфере водоснабжения и очистных сооружений сильно сократилось. Это объясняется отсутствием интереса со стороны новых выпускников к работе в этом секторе экономики, отсутствием средств для найма и удержания квалифицированного персонала, особенно – в государственном секторе, а также старением рабочей силы. В дополнение к этому, сектор водоснабжения сталкивается с трудностями в привлечении квалифицированных кадров, готовых жить и работать в сельской местности, а также низкой престижностью работы в канализационном хозяйстве в целом.*

2.1. ДОСТУП К ЧИСТОЙ ПИТЬЕВОЙ ВОДЕ ПО ОБЛАСТЯМ

– В Нарынской области

135 сел. Из них жители 22 сел не обеспечены чистой питьевой водой. Кроме этого еще в 22 селах требуется проведение ремонтных работ¹⁹.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

Сотрудники Института Омбудсмена посетили 3 села Нарынской области – Алыш (94 семейства), Кенеш (125 семейств), Дობолу 514 семей. В указанных селах в 2005 году старые

советские трубы были заменены благодаря реализации проекта «Таза-Суу». Однако трубы оказались не качественными и с малым диаметром. Более того, при дальнейшей эксплуатации выяснилось, что в некоторых местах трубы поставили старые и просто

освежили их краской. Об этом сообщили сами местные жители и начальник местного водоканала Жалый Абдыканов.

Бакай-Атинский район – 5 сел, Кара-Бууринский район – 8 сел, Манасский район – 8 сел²⁰.

– В Таласской области

91 село и 1 город. В чистой питьевой воде нуждаются 36 сел. Из них: Таласский район – 15 сел,

*Питьевая вода с Кызыл - Суу Джети -
Огузского района
Иссык-Кульской области*

20 Данные полномочного представителя Правительства КР в Таласской области исх.№08-17-15/705 от 12.04.2017

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ
не соответствует требованиям²¹.

– В Иссык-Кульской области

176 сел. Из них жители 17 сел не обеспечены чистой питьевой водой. Кроме этого, в 84 селах питьевая вода

В селе Булан-Соготу проблема воды оста ется открытой. Жители села потребляет воду через водорезервуар пансионата «Аврора», однако в летний период подача воды сокращается из-за увеличения потребления воды со стороны пансионата «Аврора», что существенно усложняет условия жизни населения. Также в селе

21 Данные полномочного представителя Правительства КР в Ис сык-Кульской области исх.№3/7-858 от 10.04.2017

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

Семеновка Иссык-Кульского района имеет проблема в доступе к воде. По словам жителей села, каждый день в 18.00 отключают воду и включают только в 8-9 утра. В связи с чем, они вынуждены набирать воду в специальные баки.

Проблема воды также имеется в селе Кызыл-Суу Джети-Огузского района. Вода из колодцев и из крана течёт мутная, непригодная для питья, особенно после осадков. Жителям приходится самостоятельно ее очищать.

Проблема также состоит в том, что напор воды очень слабый, и в летний период она периодически отсутствует. Жители

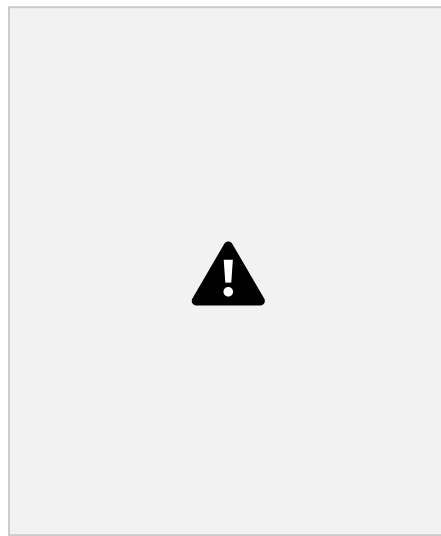

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

вынуждены набирать воду в бочки для хранения. Они также жалуются на местное управление в том, что не предпринимается никаких мер для решения данной проблемы.

– В Баткенской области

191 село, из которых 85 (45%) не имеют доступа к чистой питьевой воде²². Из них: Баткенский район – 19, Кадамжайский район – 56, Лейлекский район – 9, город Кызыл-Кыя.

Кроме этого, в результате природных катаклизмов (сход селевых потоков) еще в 16 селах требуется проведение капитального ремонта.

В ходе личной поездки Омбудсмена Оторбаева К.Т. жителями Баткенской области были озвучены ряд проблем, связанных с водоснабжением.

К примеру, в Баткене весной и летом, по несколько дней подача питьевой воды неоднократно прекращается, так как селевые потоки постоянно загрязняют городское водохранилище, и жители, вплоть до государственных учреждений, набирают воду в различные ёмкости, которые не отвечают нормам санитарии.

22 Данные полномочного представителя Правительства КР в Баткенской области исх.№13-03/759 от 4.04.2017.

Более того, воду отключают даже во время дождя, так как не работают очистительные сооружения и в краны поступает грязная вода, а посуду приходится мыть в арычной воде. Все это является причиной развития и распространения в области многих инфекционных и кишечных заболеваний, что несет серьезную угрозу жизни людей данного региона и генофонда нации в целом.

В ходе беседы с жителями было установлено, что воду подают на три-четыре часа в сутки, которую каждый житель хранит в специальных бочках. Населению

приходится ходить далеко за источником воды.

Также в Торт-Гул нет государственного водозабора, водоснабжение обеспечивает частное лицо, вследствие чего «поли тика» подачи питьевой воды и тарифы на неё государством никак не регулируются.

– В Джалал-Абадской области

– в Тогуз-Тороуском районе – 17%, в Аксыйском – 30,8%, в Ала-Букинском – 36,5%, г. Майли-Суу – 63%, в Джалал Абадской области центральные системы водоснабжения и канализации находятся в запущенном состоянии или просто отсутствуют, вследствие чего от 70% до 86% случаев заболевания брюшным тифом зарегистрировано в городе Майлуу-Суу и Ноокенском районе.

– В Ошской области

250 населенных пунктов. Из них 227, с населением 464 тыс. человек не имеют доступа к чистой питьевой воде²³.

В Араванском районе обеспечены чистой водой 85% населения, однако с. Керки-Дон с населением 800 чел., не имеет доступа к чистой питьевой воде.

В Кара-Сууйском районе обеспечено чистой питьевой водой 88,4% населения, острая проблема присутствует в с. Социализм, несмотря на то, что в 2015 году там были установлены новые системы водоснабжения, питьевая вода отсутствует из-за того, что в трубах имеются дыры и вся вода просачивается сквозь них.

В Узгенском районе обеспечены чистой водой 80% населения, в с. Бостон для обеспечения чистой питьевой водой была пробурена скважина, однако из-за неуплаты населением налогов за воду, вода была отключена, вследствие чего люди ходят за водой за три километра от села, при этом вода не соответствует санитарно-эпидемиологическим нормам, что способствует развитию инфекционных заболеваний.

В Кара-Кулжинском районе из 49 сел чистой питьевой водой обеспечены 30 сел, в Чон-Алайском районе 23,5%

Остро проблема стоит в районе Кирпичном и в мкр-н. Южный г. Ош Ошской области, в данных районах подача воды почасовая либо суточная (один день есть, два-три дня нет).

– В Чуйской области

обеспеченность чистой питьевой водой составляет 21%. Из 333 сел в чистой питьевой воде остро нуждаются жители 51 села.

Таким образом, приведенная выше информация свидетельствует о том, что на некоторых территориях Кыргызской Республики сложилась неблагоприятная обстановка в части снабжения населения питьевой водой.

Водоснабжение для каждого человека должно быть достаточным и непрерывным. По данным исследования, проведен-

²³ Данные полномочного представителя Правительства КР в Ошской области исх.№03/390 от 13.04.2017.

ного Агентством развития и инвестирования сообществ в Кыргызской Республике, 27% сельского населения получает воду круглосуточно, 37% имеет доступ к чистой питьевой воде 12 или более часов сутки, а 36% – менее 12 часов в сутки, в некоторых случаях, не каждый день.

Набор воды в удаленных точках водосбора также связан с серьезными последствиями для здоровья, особенно для женщин и детей. Переноска воды является тяжелой физической нагрузкой для них и отнимает много времени.

Существует проблема неудовлетворительного водоснабжения жилмассивов, расположенных вокруг г. Бишкек, которая усугубляется еще и отсутствием ирригационных сетей. После проведения различных встреч с жителями жилмассивов и новостроек г. Бишкек, сотрудники

Аппарата Акыйкатчы (Омбудсмана) КР пришли к выводу, что вопрос обеспечения безопасной питьевой водой решается соответствующими государственными органами власти и органами МСУ не на должном уровне.

Согласно данным мэрии г. Бишкек, из-за низкого напора в системе отсутствует питьевая вода. Местным жителям организован подвоз воды.

Одной из причин отсутствия напора воды является полив населением своих приусадебных участков именно питьевой водой.

На отсутствие питьевой воды влияют частные и коммерческие объекты, с большим расходом воды: автомойки, бани, частные детские сады, кафе и др.

Рабочими группами, созданными в мэрии г. Бишкек, отключены 26 вышеуказанных объектов, проводятся подворовые обходы

с предупреждением населения о запрете полива приусадебных участков²⁴.

Не полностью решены и проблемы обеспечения безопасной питьевой водой школьников. По данным Министерства здравоохранения КР, в 63 школах республики нарушены санитарные правила и учебный процесс, занятия организованы в три смены. Остается нерешенным вопрос создания условий для соблюдения правил личной гигиены школьников, в 12 школах г. Бишкек дети вынуждены пользоваться уличным туалетом. А также многим детям приходится приносить воду в школу или покупать ее на месте.

Есть проблемы с обеспечением безопасной питьевой водой в отдельных школах Ошской и Баткенской областей. Вследствие этого, в некоторых сельских населенных пунктах зафиксировано от 61% до 79% случаев заболевания детей энтеробиозом, аскаридозом, лямблиозом и гименолепидозом, передаваемых через питьевую воду (согласно данным Департамента профилактики здоровья и экспертизы).

Отметим, что в «Стратегии развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов Кыргызской Республики до 2026 года» (далее – Стратегия) также затронута тема санитарии. В частности, сказано, что ежегодно борьба с заболеваниями, передаваемыми через питьевую воду, обходится стране в сумму, превышающую 4,8 миллиарда сомов, при этом каждый год регистрируется около 30 тыс. острых кишечных инфекций, а на долю болезней, относящихся к паразитарным, приходится 24% всех случаев²⁵.

Данная Стратегия разработана в рамках поддержки Всемирного банка, в целях реализации целей развития тысячелетия

тия, исполнения Национальной стратегии устойчивого развития Кыргызской Республики на период 2013-2017 годы, утвержденной Указом Президента Кыргызской Республики «О Национальной стратегии устойчивого развития Кыргызской Республики на период 2013-2017 годы» от 21 января 2013 года №11, а также Программы по переходу Кыргызской Республики к устойчивому развитию на 2013-2017 годы²⁶.

Стратегия определяет основные направления и мероприятия по развитию систем питьевого водоснабжения и водоотведения, а также меры, необходимые для проведения анализа и мониторинга. Также она направлена на улучшение качества предоставляемых услуг по водоснабжению и водоотведению, решение главных проблем, определение перспективных направлений, задач и функций заинтересованных министерств, административных ведомств и органов местного самоуправления.

В период до 2026 года, в соответствии с настоящей Стратегией, предусматривается выполнить работы по строительству и реабилитации систем водоснабжения в 425 селах республики на сумму 8 млрд. 882 млн. сомов, а также систем водоотведения в 27 районных центрах на сумму 4 млрд. 048 млн. сомов²⁷.

Финансирование Стратегии, согласно плану мероприятий, осуществляется за счет средств республиканского бюджета, внешних инвестиций Азиатского банка

24 Ответ муниципальной администрации мэрии г.Бишкек по Ленинскому административному району исх.№АК03/11-977 от 26.07.17.

25 «Стратегия развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов Кыргызской Республики до 2026 года» утверждена Постановлением Правительства Кыргызской Республики за №155 от 28.03.2016 26 Утверждена Постановлением Жогорку Кенеша Кыргызской Республики от 18 декабря 2013 года № 3694-V. 27 Стратегии

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

при Правительстве Кыргызской Республики.

2.2. САНИТАРИЯ

развития, Всемирного банка, Европейского банка реконструкции и развития, Государственного секретариата по экономическим отношениям Швейцарской Конфедерации (SECO), Европейского инвестиционного банка, Исламского банка развития, ПРООН, ЮНИСЕФ и иных источников, не противоречащих законодательству Кыргызской Республики.

В свою очередь, это потребует финансовых средств, увеличения мощностей для подготовки и предоставления готовых к финансированию проектов, повышения потенциала и статуса работников Департамента развития питьевого водоснабжения и водоотведения при Государственном агентстве архитектуры, строительства и жилищно-коммунального хозяйства

Для обеспечения водой используются 1394 источника водоснабжения, из которых 159 (11%) являются поверхностными источниками. По республике 1133 водопроводов. Из них 348 (30,7%) не соответствуют санитарно-гигиеническим нормам, из которых на 153 (45%) не соблюдается зона санитарной охраны, на 188 (53%) не функционируют или отсутствуют обеззараживающие установки и на 28 (8%) отсутствует необходимый комплекс очистных сооружений.

Техническое состояние водораспределительных сетей из года в год остается неудовлетворительным. Данная ситуация является причиной как микробного, так и химического загрязнения водопроводной воды²⁸.

В г. Майлы-Суу за последние 10 лет зарегистрировано более 320, а в Ноокенском районе 400 случаев брюшного тифа. Причиной является то, что канализационная система города, построенная в период 1948-1957 гг., физически изношена, происходят

наружной сети канализации. Развитие жилищного строительства в 1970-1980 годах привело к расширению городской канализации и строительству канализационно-строительных станций, расположенных вблизи р. Майлы-Суу, функционирование которых зависит от электроснабжения. В случае отключения электроэнергии, загрязненные стоки из них сбрасываются в реку Майлуу-Суу. В 2002 году на средства города произведена прокладка водовода в п. Кок-Таш протяженностью 300 п/м, что позволило частично обеспечить водоснабжение ряда улиц поселка Кок-Таш г. Майлы-Суу.

Однако предпринимаемые меры по обеспечению устойчивой работы коммуникаций города (примитивные септики и хлораторные установки) не дают желаемого результата очистки и обеззараживания сточных вод, сбрасываемых в р. Майлуу-Суу, где более 30% населения Ноокенского района для хозяйственно-питьевых нужд употребляют воду из данного открытого водоисточника.

происходят частые аварии и прорывы

²⁸ Данные Департамента профилактики заболеваний и государственного санитарно-эпидемиологического надзора. Иск.№08/2- 2-641 от 03.04.17.

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

Согласно анализу данных, в структуре инфекционной патологии острые кишечные инфекции (ОКИ) составили 49%, в 2015 году 44%. Тем самым, по республике наблюдается рост заболеваемости вирусным гепатитом А и ОКИ.

В 2016 году зарегистрировано 33 случая брюшного тифа в Жалал-Абадской области и 2 случая в Баткенской области, а так же 1 случай паратифа в г. Ош. Основными причинами роста заболеваемости является недостаточное обеспечения населения доброкачественной питьевой водой²⁹.

В связи с этим необходим контроль на каждом этапе водоснабжения,

начиная с момента строительства, заканчивая эксплуатацией и техническим обслуживанием.

Отсутствие доступа к адекватным санитарным системам приводит к заражению воды и возникновению связанных с этим заболеваний.

Примечательно, что в последние годы абсолютное большинство кредитов и грантов в Кыргызской Республике взято для строительства систем водоснабжения или проведения ремонтных работ уже существующих, но не для систем водоотведения. В результате этого многие социально значимые объекты в селах принимались без ввода канализационных сетей и санитарно-гигиенических узлов, что повлекло увеличение риска возникновения заболеваний. Все это негативно влияет на уровень жизни населения.

²⁹ Стратегии развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов Кыргызской Республики до 2026 года, утвержденного Постановлением Правительства Кыргызской Республики от 28 марта 2016 года № 155

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

§3. ТАРИФЫ

тарифам за питьевую воду с трудом покрывают свои расходы на электроэнергию и оплату труда работникам³⁰.

Такая же ситуация и в остальных областях республики. Так, в Таласской области годовой план по сбору оплаты за пользование чистой питьевой водой составил 27,7% годовых. Такие показатели не позволяют СООППВ провести элементарные ремонтные работы водонасосов³¹. Кроме этого частая смена глав айыл окмоту и руководителей СООППВ не способствует улучшению ситуации.

Местное население, у которого придут в непригодность электрические насосы, будет вынуждены пить поверхностную воду более худшего качества, в сравнении с водой из подземных вод.

К примеру, в Ошской области зарегистрированы 142 СООППВ. Однако лишь половина из них фактически работает. Остальная часть из-за неорганизованности работ по

Проблема Кыргызстана не в недостатке питьевой воды, а в её управлении и рациональном использовании. Как показывает

практика, не достаточно просто построить систему водоснабжения и зарегистрировать СООППВ, необходимо ставить в

центр всего человеческие ресурсы, то есть наращивание потенциала человеческого ресурса и институциональное развитие СООППВ и МСУ. Так как именно эти два института являются основными партнерами в обеспечении населения питьевой водой.

Укрепление социального партнерства в сфере использования питьевой воды

создаст возможность для непосредственного участия больших групп населения в вопросах управления через управленческие и представительские органы СООППВ.

Кроме того в обществе неоднократно поднимаются вопросы снижения налоговых ставок на право пользования недрами с целью извлечения из недр полезных ископаемых. Ставка роялти устанавливается от объема отбираемой воды в натуральном выражении, за исключением специализированных организаций

водоснабжения³².

Правительством КР инициируется вопрос снижения ставок бонусов, роялти, либо их отмена за отбор (извлечение из недр) подземных вод путем внесения изменений в Постановление Правительства КР от 30.12.2011 года. В настоящее время СООППВ, водоканалы и другие субъекты являются плательщиками всех соответствующих налогов, и в том числе роялти (5% от выручки полученной за реализацию воды). Учитывая нынешнюю ситуацию в сфере водоснабжения на данном этапе необходимо освободить от уплаты роялти организации питьевого водоснабжения. По примеру положительного опыта России, Казахстана необходимо проработать вопрос об исключении из термина «полезные ископаемые» под

земных вод. При исключении подземных вод из понятия «Полезные ископаемые», автоматически все поставщики питьевой воды будут освобождаться от таких видов налогов как бонус, роялти, неналогового платежа на развитие местной инфраструктуры.

Вышеперечисленные меры могут способствовать развитию водоканалов, СООППВ, и сектору водоснабжения в целом.

30 Данные полномочного представителя Правительства КР в Ошской области исх.№03/390 от 13.04.2017. 31 Данные полномочного представителя Правительства КР в Таласской области исх.№08-17-15 от 14.04.2017. 32 Налоговый Кодекс КР от 17.10.2008 №230 ст.310

§4. ВЫВОДЫ

На сегодняшний день водоснабжение в Кыргызстане оставляет желать лучшего. По состоянию на 1 февраля 2016 года, на территории Кыргызской Республики числился 1891 населенный пункт, из которых – 1805 села. В 267 селах система питьевого водоснабжения построена до 1960 года, в 595 селах – до 1990 года, в 390 селах система питьевого водоснабжения отсутствует³³.

После ликвидации колхозов и совхозов сельские системы питьевого водоснабжения в течение более 10 лет находились в бесхозном положении, что в последующем привело к интенсивному ухудшению их технического состояния и полной остановке функционирования систем питьевого водоснабжения в большинстве сел республики.

Проблемы обеспечения доступа к чистой питьевой воде могут быть оптимально урегулированы только при наличии развитого законодательства в этой сфере, которое удовлетворяет современным требованиям и учитывает национальные интересы общества.

Работы по улучшению доступа населения к чистой питьевой воде продолжаются, но, как показывает практика, по-прежнему одной из наиболее острых проблем остается то, что использование систем водоотведения ведется не на должном уровне, что в будущем требует дополнительных затрат и обесценит все сделанное ранее.

Проблема чистой питьевой воды лежит на поверхности и видна невооруженным глазом. Государству и обществу следует обратить самое серьезное внимание на решение этой проблемы.

Для поиска путей выхода из этого кризиса международное сообщество все больше осознает, что доступ к безопасной питьевой воде и санитарным услугам должен рассматриваться в контексте прав человека. Это видно из того, сколько инвестиций международные организации выделяют Кыргызстану.

Успех выполнения поставленных перед государством задач во многом зависит от подержки населения, основного потребителя воды. Необходимо понять что, питьевая вода и жизнь – это взаимосвязанные понятия. Только там, где есть вода, есть жизнь. Вода ничем не заменима, поэтому человечество в целом зависимо от этого природного ресурса.

§5. РЕКОМЕНДАЦИИ

Правительству Кыргызской Республики:

1. Усилить контроль за целевым расходованием средств, а также при приемке выполненных работ.
2. Принять меры по вовлечению гражданского сообщества в процесс контроля на местах за целевым расходованием финансовых средств, направляемых для решения вопросов водоснабжения населения безопасной питьевой водой.
3. Разработать план действий по реализации Стратегии развития систем питьевого водоснабжения и водоотведения населенных пунктов Кыргызской Республики до 2026 года, утвержденного Постановлением Правительства Кыргызской Республики от 28 марта 2016 года №155, с четким распределением обязательств с временными рамками.
4. Внести изменение в Постановление Правительства КР от 30.12.2018 года по вопросу снижения ставок бонусов, роялти, либо их отмены за отбор (извлечение из недр) подземных вод .
5. Включить в образовательные программы уроки по рациональному использованию водных ресурсов.

Органам местного самоуправления:

1. В пределах своей компетенции, усилить контроль, за функционированием систем питьевого водоснабжения, деятельностью предприятий, эксплуатирующих эти системы, качеством питьевой воды.
2. Усилить просветительскую работу, путем проведения информационных акций среди населения по рациональному использованию питьевой воды и своевременной оплаты за нее.

СПИСОК СОКРАЩЕНИЙ

КР Кыргызская Республика

ПКР Правительство Кыргызской Республики

ППКР Постановление Правительства Кыргызской Республики МИД

Министерство иностранных дел Кыргызской Республики МСУ Местное
самоуправление

АБР Азиатский банк развития

СООППВ Сельские общественные объединения потребителей
питьевой воды

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ

РУКОВОДИТЕЛЬ ПО ПОДГОТОВКЕ СПЕЦИАЛЬНОГО ДОКЛАДА:

Оторбаев Кубат Табылдиевич-Акыйкатчы (Омбудсмен) Кыргызской Республики

ЭКСПЕРТ:

Утешова Наталья

ГРУППА ПО ПРОВЕДЕНИЮ МОНИТОРИНГА:

Токтосунова Наилья Жакшылыковна – заведующий отделом по защите социально экономических и культурных прав Apparata Акыйкатчы (Омбудсмена) Кыргызской Республики

Султанов Айдар Кирович - ведущий специалист отдела по защите социально экономических и культурных прав Apparata Акыйкатчы (Омбудсмена) Кыргызской Республики

ПРАВО ГРАЖДАН НА ЧИСТУЮ ПИТЬЕВУЮ ВОДУ И САНИТАРИЮ